

Kálnické ozveny

Zdarma pre občanov Kálnice

Ročník XV.

číslo 3 - september 2011

Začiatok školského roku 2011-2012

Ani sme sa nenazdali a je tu začiatok nového školského roku. Deti aj my pani učiteľky sme si oddýchlí, načerpali nové sily do práce. Školský rok 2011/2012 sa ponese v duchu pokračovania vzdelávania podľa školského vzdelávacieho programu už vo všetkých ročníkoch a tak ako predošlý

školský rok, bohužiaľ, bez nových učebníc. Musíme si vystačiť starými hlavne v 3. a 4. ročníku.

Privítali sme nových prváčikov v počte 7, ktorým želáme veľa elánu a radosti pri učení, ich rodičom veľa trpezlivosti pri domácej príprave. Starších žiakov budeme mať 17, medzi nimi jedného nového trietiaka, ktorý sa k nám presťahoval aj s bratom, ten bude navštevovať našu materskú školu. Budeme radi, keď sa im u nás bude páčiť.

Máme pekné nové dopravné ihrisko na školskom dvore, s dopravnými značkami a kolo-

bežkami. O jeho namaľovanie sa postarali dobrí ľudia z našich rodičov, pani Milan Borcovan, Dovina, Peter Šidlo, dokonca im pomáhali aj takí, ktorých neviaže s našou školou v súčasnosti nič, možno len spomienky na vlastné školské roky prežité na tejto škole. Dopravné značky nám zakúpil a sponzorsky daroval pán Nagy- firma Ronastyl. Sponzorsky ďalej prispeli: pán Michal Krajčík, kálnický poľovníci, firma Stavokomplet Stará Turá, firma Hella Kočovce, Rodičovské združenie pri ZŠ s MŠ Kálnica, Kálnické ženy cvičiace v našej telocvični. Tak isto je potrebné poďakovať všetkým rodičom a firme Lauris R.M., ktorí nám poukázali tento rok 2% z daní, aj tieto financie nám veľmi pomohli. Všetkým v mene našich detí ďakujeme! Za nehmotnú pomoc ďakujem pani učiteľkám a pánovi starostovi.

Tento školský rok bude v dolnej triede spojený prvý a štvrtý ročník (12 žiakov), po vyučovaní tam bude bývať aj školský klub detí. V hornej triede bude spojený druhý a tretí ročník (12 žiakov). Spolu budeme mať 24 žiakov.

Aj materská škola otvorila svoju bránu, pani učiteľky a deti mali v prvý deň dobrú náladu. Pani učiteľky boli oddýchnuté po dovolenke a deti zaujali hračky, ktoré nevideli dva mesiace a boli im vzácné. Naša materská škola bude mať tento rok zase jednu triedu, ktorú bude navštevovať 20 detí.

Keďže financií je stále nedostatok, museli sme zvýšiť poplatok za školský klub a stravné, navýšili sme len o málo, aby rodičia nemali problémy s ich platením. My sa budeme snažiť, tak ako v minulých rokoch, čo najlepšie hospodáriť s pridelenými financiami tak, aby to naši rodičia, ale hlavne deti našej základnej a materskej školy veľmi nepocítili.

Všetky problémy, ktoré na nás čakajú určite zvládneme dobrou spolupracou s rodičmi, obecným zastupiteľstvom, pánom starostom a s tými dobrými ľuďmi, ktorých sa v Kálnici nájde dosť, čo sú ochotní podať nám pomocnú ruku. Takže dajme sa s elánom do toho!

Mgr. Monika Roháčková, riaditeľka školy

Aktívni rodičia v materskej škole

Spolupráca materskej školy a rodiny bola, je a bude v každej dobe stále aktuálna a veľmi dôležitá. Ak sa rodiny aktívne zapájajú do činnosti materskej školy, majú z nej prospech rovnako učiteľka, rodičia i deti. Rodičia sa môžu zapájať do života MŠ rôznym spôsobom: ako pozorovatelia na edukačnej aktivite, ako učiteľka svojich detí, krátkodobí dobrovoľníci v škole, rodičia ako „servis“ škole cez ich profesiu, ako členovia školských rád.

Naši rodičia, ale predovšetkým aktívne mamičky Sonka Pečítová a Katka Harmadyová, ktoré boli hlavnými organizátorkami, sa zapojili do úprav okolia materskej školy a oplotenia detského ihriska v záhrade MŠ z vlastnej iniciatívy. Počas svojho voľného času, kedy mohli doma oddychovať so svojimi deťmi, prišli ochotne pracovať. Zapojili do práce aj svojich priateľov a starých rodičov. Úspešná spolupráca priniesla aj svoje výsledky.

Veľké „ĎAKUJEME“ patrí všetkým, ktorí sa na brigádach zúčastnili. Za občerstvenie, ktoré veľmi milo prekvapilo prítomných, ďakujeme pani G. Kucharovičovej, Ž. Potočkovej a M. Šickovej.

Tešíme sa na ďalšie spoločné aktivity a brigády spojené s prácami na vybudovaní detského ihriska a na ochotných rodičov a priateľov, ktorých spája spoločný záujem o naše kálnické deti.

D. Krchnavá, MŠ Kálnica

Spodný rad zľava: Matuško, Matuško, Imanko, Ninka, sediace deti zľava: Lukáško, Leuška, Radko, Matko, Kika, Klára, Paško, Leuška, na vtáčiku: Jakubko, schovaný: Andrejko

Partnerstvo Kálnica - Felsőnyék

Správa zo služobnej cesty konanej dňa 26.8.2011
v obci Felsőnyék v Maďarsku

Na základe pozvania starostu obce Felsőnyék pána Bélu Galoga uskutočnilo sa prvé oficiálne priateľské stretnutie zástupcov obce Kálnica a Felsőnyék. Z našej strany sa stretnutia zúčastnili p. starosta Ing. Ján Krchnavý a členovia OcR - p. Anna Krchnavá a Ingrid Ševčíková. Dopravu a tmočníka z maďarčiny zabezpečil Ing. Ladislav Kusenda sponzorsky, z nemčiny tmočila p. Ševčíková.

2011.08.24. 09:29
Felsőnyék, pred budovou obecného úradu

Obec Felsőnyék sa nachádza asi 20 km juhovýchodne od mesta Siófok pri Balatone a rozlohou a počtom obyvateľov veľmi pripomína Kálnicu. Jediným rozdielom je snád rovinný kraj, ktorý ju obklopuje.

Po príchode nás privítal pán starosta a čo nás veľmi potešilo - slovensky, navyše pred budovou OcÚ visela aj zástava Kálnice. Ukázal nám všetky významné miesta obce, napr. MŠ, ktorá je vo veľkej záhrade s preliezkami, ZŠ, KD - ktorý je momentálne v rekonštrukcii, ale po nej pojme asi 500 ľudí, zdravotné stredisko, kde ambulujú všeobecný lekár, pediater a gynekológ, poštu, obchod a banku.

V parčíku pred budovou OcÚ sú pamätníky padlým v 1. a 2. svetovej vojne a uskutočňujú sa v ňom aj oslavy významných dní obce. Potom nás pozval na OcÚ, čomu sme sa potešili, pretože vonku bolo +41°C v tieni. Budova OcÚ je niekdajšia sedliacka usadlosť, takže v nej bola veľmi príjemná klíma. Predstavil nám prítomné zamestnankyne OcÚ - pani matrikárku, účtovníčku a sociálnu pracovníčku a pani zástupkyňu starostu. Po oficiálnom privítaní a vzájomnej výmene skromných prezentov nám predstavil stručnú históriu obce, históriu vzniku znaku obce, historický vývoj sedliackych usadlostí - domov obce a vízie do budúcnosti.

Následne starostovia oboch obcí podpísali Zmluvu o spolupráci, ktorú sme prerokovali na OcZ 24.8.2011. Potom prišli ďalší dvaja poslanci, jeden z nich je zároveň riaditeľom ZŠ. V ZŠ majú 8 ročníkov a asi 94 žiakov. V minulom roku získali dotáciu na zakúpenie počítačov, každý žiak má svoj laptop, ktorý využíva temer na každom predmete. Zároveň sa zapojili do projektu v zmysle využiteľnosti počítačov vo výuke (projekt vypracoval riaditeľ ZŠ) a chceli by sa v šk. roku 2011/12 stať ukážkovou, vzorovou školou pre celé Maďarsko. Druhý prítomný poslanec sa venuje pestovaniu viniča, ročne dorobí asi 250.000 litrov vína. OcZ tvoria 6 poslanci, schádzajú sa oficiálne každý druhý mesiac, ale v prípade nutnosti častejšie. V obci majú vodovod (kanalizáciu nie), ktorý im spravuje vodohospodárska spoločnosť, takže za 1 m³ pitnej vody platia cca 1 euro. Po druhej diskusii nás asi o 15. hod. pán starosta pozval do jeho rodinného domu, kde sme sa naobedovali, podebatovali a asi o 17. hod. rozlúčili a vyrazili na cestu domov.

Čo ma na tomto stretnutí najviac prekvapilo? Určite mimoriadna srdečnosť a úprimnosť zo strany hostiteľov a slová pána starostu Felsőnyéku, že pri rekonštrukcii KD a iných brigádach sa zúčastňuje 80-120 občanov bez nároku na odmenu, ba navyše jeden donesie víno, druhý koláče, tretí navarí guláš - bezplatne! Ako som už povedala, sú to veľmi skromní, pracovití, úprimní a ochotní ľudia. Zo stretnutia mám len tie najlepšie dojmy.

RNDr. I. Ševčíková, 31.8.2011

OBECNÉ ZASTUPITELSTVO INFORMUJE...

Obecné zastupiteľstvo sa za obdobie júl-september zišlo dvakrát, dňa 24.8.2011 na svojom 4. riadnom zasadnutí a 7.9.2011 na I. mimoriadnom zasadnutí.

OcZ schválilo:

Uznesenie č.023-2011/Z: Plnenie rozpočtu obce za I. polrok 2011

Uznesenie č.024-2011/Z: Plán kontrolnej činnosti na II. polrok 2011

Uznesenie č.025-2011/Z: VZN č.4/2011 o poplatkoch za znečisťovanie ovzdušia prevádzkovateľmi malých zdrojov znečisťovania na území obce Kálnica

Uznesenie č.026-2011/Z: VZN č.5/2011 o ochrane pred povodňami

Uznesenie č.027-2011/Z: Doplnok č.1 k VZN č.2/2011 o podmienkach prideľovania nájomných bytov

Uznesenie č.028-2011/Z: Doplnok č.2 k VZN č.1/2009 o Výške mesačného príspevku na čiastočnú úhradu nákladov na činnosti škôl a školských zariadení v obci Kálnica.

Uznesenie č.029-2011/Z: OcZ berie na vedomie Správu nezávislého auditora

Uznesenie č.030-2011/Z: Správu o kontrole sťažností v roku 2010

Uznesenie č.031-2011/Z: Cenu na odpredaj domov č. 221a 222 spolu s parcelami č. 3369, 3370/1 a 3370/2 vo výške 115 000,- eur.

Uznesenie č.034-2011/Z: Obecné zastupiteľstvo po prerokovaní súhlasí s poskytnutím priestorov v KD pre súťažné zápasy a tréningy stolnotenisového oddielu TJ Zavažan Kálnica.

OcZ informuje:

- Napriek tomu, že projekt v rámci cezhraničnej spolupráce Comenius Régio s maďarskou obcou Felsőnyék agentúra SAAIC neschválila p. starosta z Maďarska prejavil veľký záujem o cezhraničnú spoluprácu a poslal návrh novej zmluvy, ku ktorému neboli zo strany poslancov žiadne pripomienky ani doplnky. Dňa 26.8.2011 sa uskutočnila prvá návšteva našich poslancov v zastúpení Ing. J. Krchnavý, RNDr. I. Ševčíková a A. Krchnavá v Maďarsku;

- p. Gula podal písomnú výpoveď z prenájmu kuchyne v KD, no akcie objednané do konca roku 2011 ešte zabezpečí;

- počas ostatného kontrolného dňa na 8-BJ sa skonštatovalo, že obec musí zabezpečiť náklady na odstavné plochy pri bytovke vo výške 36.838,52 eura. Odstavné plochy sú podmienkou kolaudácie 8-BJ. Poslanci preto vyzvali p.starostu, aby urýchlil odpredaj obecného majetku. S ďalším úverom nesúhlasili;

- OcÚ dal vypracovať odborný posudok na odpredaj rodinného domu č. 221 a 222 („Ševčíkovec“)

- v rámci osláv 67.výročia SNP a Dňa Ústavy SR sa v sobotu 27.8.2011 uskutočnil nultý ročník hviezdového výstupu k dvojkrížu na Ostrom vrchu;

- pripravujeme žiadosť o dotáciu na výmenu okien a zateplenie budovy MŠ.

Obecná rada sa za rovnaké obdobie zišla raz 27.7.2011. Na tomto zasadnutí prerokovala:

- Finančná situácia v obci je stále zúfalá. Najväčšie podližnosti má obec u firiem Goodwill a Stavim. Zároveň dlžíme Ing. Betákovi za územný plán, Komunálnu energiu za el. energiu (nedoplatok 2010), TSM v NMnV - vývoz komunálneho odpadu a ďalšie;

- p. Trebatický reagoval na výzvu obce a prejavil záujem o odkúpenie „Ševčíkovec“;

- návrh VZN, ktorý dopĺňa VZN 2/2008 o poplatku za znečisťovanie ovzdušia;

- výpoveď zmluvy o prenájme kuchyne v KD p. Gulom;

- p. starosta skonštatoval, že priestory miestneho múzea sú upravené a vybielené a je možné umiestňovať exponáty. Pomoc prisľúbil Ing. Borcovan a Dr. Karlík z múzea v NMnV;

- uskutočnilo sa stretnutie dotknutých strán ohľadom odpredaja podielu obce v parcele č. 3489/21 a podielu (1/3) v dome č. 252 s príslušími pozemkami;

- starosta obce získal údaj o počte občanov Kálnice, ktorí splňajú podmienky potravinovej pomoci. Od 1.8.2011 bude opakovane vyhlasovaná aj výzva v miestnom rozhlase. Samotnú distribúciu potravín bude realizovať Trnavská arcidiecézna charita.

RNDr. Ingrid Ševčíková

Sčítanie obyvateľov, domov a bytov 2011 - výsledky

Kraj: Trenčiansky

Okres: Nové Mesto nad Váhom

Obec: Kálnica

Spolu:

Počet vyplnených formulárov: A (údaje o obyvateľovi)	999
B (údaje o byte)	418
C (údaje o dome)	393

Počet listov vyplnených formulárov D (zoznam osôb v dome):	411
--	-----

Počet obyvateľov trvale bývajúcich:	1016
-------------------------------------	------

Počet obyvateľov trvale bývajúcich neprítomných:	44
--	----

Počet obyvateľov prítomných:	987
------------------------------	-----

Počet obyvateľov sčítaných elektronicky:	38
--	----

Počet bytov sčítaných elektronicky:	10
-------------------------------------	----

Počet domov sčítaných elektronicky:	12
-------------------------------------	----

Zdroj: Štatistický úrad SR, Evidenčné tlačivo 10: Prehľad údajov za obec

o
d
NIŽNICA je opäť otvorená. Výpožičná doba je utorok
hodiny. Členský poplatok do konca roka 2011 je pre
6 eura a deti 0,33 eura.

NA SLOVÍČKO, PÁN STAROSTA...

Zaujíma vás názor starostu Ing. Jána Krchnavého na niektoré dôležité aktivity v obci, ktoré sa udiali za posledné tri mesiace? Spýtali sme sa aj za vás.

1. Patríme k obciam, ktoré sa aktívne zapojili do organizovania potravinovej pomoci občanom s nízkymi dôchodkami a občanom v hmotnej núdzi. Koľko obyvateľov je v našej obci oprávnených požiadať o túto pomoc a koľko sa ich doteraz prihlásilo? Myslíte si, že môže byť ešte niekto neinformovaný?

Možno je to pre niekoho prekvapujúce číslo, ale podľa nám dostupných informácií je v Kálnici spolu 110 občanov, ktorí spĺňajú kritériá pre príjem potravinovej pomoci, nastavené rezortom práce, sociálnych vecí a rodiny. Na naše výzvy uverejnené na internetovej stránke obce, v Kálnických ozvenách, na informačnej tabuli obce a vyhlasované v miestnom rozhlase reagoval zatiaľ len menší počet oprávnených žiadateľov, ktorých evidujeme v zozname na obecnej úrade. Doteraz je zapísaných celkom 45 občanov. Nepovažujeme to za žiadny problém, pretože stále je možné do zoznamu sa prihlásiť. Rozhodujúce bude prísť a preukázať sa dokladmi o výške príjmu pri výdaji múky a cestovín určenej charitatívnu organizáciu, aby dávka bola vydaná. Pre oblasť Nového Mesta nad Váhom je to Arcidiécezna charita Trnava, ktorá je oprávnená realizovať dodávku a distribúciu potravinovej pomoci aj pre našu obec. Napriek skutočnosti, že ešte začiatkom augusta sme do Trnavy nahlásili počet príjemcov dávok potravín za našu obec a zaslali mailom záväznú objednávku, dodnes pre nás nevrátili výdajný termín. Hneď ako ho budeme poznať uverejníme ho vo všetkých obecnych informačných prostriedkoch a budeme vyhlasovať v miestnom rozhlase niekoľkokrát za deň v dostatočnom predstihu tak, aby všetci, ktorých sa to týka, informáciu včas dostali a mohli si balíčky prevziať.

2. Otvorenie knižnice je ďalším krokom, ktoré robí obec pre svojich občanov. Otázka, ktorá zaujíma aj mňa: dostanú čitatelia aj "vianočný darček" v podobe nových knížiek do novootvorenej knižnice?

Pre rekonštrukčné práce v kultúrnom dome v rokoch 2009 a 2010 bola naša knižnica dočasne zatvorená, mimo prevádzky. Hoci v dnešnej pretechnizovanej dobe tlačná literárna tvorba je do určitej miery vytlačovaná elektronickými médiami, považujeme knižničné aj čitateľské aktivity naďalej za dôležité.

Preto sme vyvinuli veľké úsilie na obnovenie činnosti a znovuoživenie miestnej knižnice. Načasovali sme ho k začiatku nového školského roku, aby si i naši žiaci a študenti mohli doplniť či spestriť voľné chvíle čítaním odbornej alebo krásnej literatúry. Verím, že v bohatej ponuke publikácií všetkých žánrov sa nájde pre každého niečo zaujímavé a skromný počet čitateľov z prvých prevádzkových dní sa bude stále rozrastať. V minulosti bolo dobrou tradíciou, že pred koncom kalendárneho roku pribudli do knižných regálov vždy nové tituly. Túto tradíciu chceme udržať a som presvedčený, že v posledných mesiacoch roku 2011 nájdeme aj v súčasnej zložitej finančnej situácii potrebné peniaze na nákup nových knížiek najviac domáckich i zahraničných autorov.

3. Všimla som si, že občania sú veľmi ústretoví voči obci v ťažkej finančnej situácii, keď zaplatili vyše 90% daní a poplatkov obci. Alebo tak bolo aj po iné roky a s finančnou situáciou obce to nesúvisí?

Veľká väčšina občanov si nielen teraz, ale i v minulosti plne uvedomuje svoje záväzky a zodpovedne sa stavia k úhrade poplatkov za poskytované služby, ako je likvidácia odpadov, či dodávky pitnej vody a dane z nehnuteľnosti. Nemyslím si, žeby to nejako súviselo s finančnými problémami obce v tomto roku. Skôr sa domnievam, že zlepšenie platobnej disciplíny môže byť dôsledkom zvýšenej kontroly úhrad zo strany obce v posledných rokoch. Posielame výzvy na zaplatenie tým, ktorí poplatky z nejakého dôvodu zabudli zaplatiť, v prípade potreby siahneme aj k využitiu exekúcie pre vymáhanie platieb, ako najkrajšieho prostriedku pri nenapraviteľných neplatičoch. V terajšej zložitej finančnej situácii nemôžeme tolerovať nedisciplinovanosť v platobnej oblasti.

4. Úspešne napreduje stavba garáže pred obecným úradom. Kedy má byť dokončená? Je financovaná pomocou sponzorov? Ako sa vám spolupracuje s poslancom OZ p. Jamrichom?

Osobný automobil obce sme v minulosti parkovali v garáži v kultúrnom dome. Po jeho rekonštrukcii boli uvedené priestory upravené pre iné využitie a pre parkovanie auta bolo potrebné hľadať iné miesto. Prijali sme rozhodnutie postaviť novú garáž. Stavebné práce sa začali ešte v roku 2010, kedy boli vybudované základy so spodnou betónovou doskou. V tomto roku sme pokračovali murárskymi prácami a v polovici septembra bola dokončená strecha. K stavbe sme použili stavebný materiál zo

zásob obce, odložený pri búracích prácach v minulosti tak, aby náklady boli čo najnižšie. Preto práce trvali dlhšie, nakoľko v kvádrom rôznych rozmerov museli murári vyberať, domerovať a prirezovať vhodné veľkosti pre použitie do múrov. Všetky činnosti vykonávajú pracovníci obce popri zabezpečovaní bežného chodu obce a starostlivosti o udržiavanie verejných priestranstiev. Financovanie stavby je plne v réžii obce, ale pri jej realizácii nám účinne pomohli naši občania Ivan Baryných a Ján Jamrich, č. d. 245. Najviac pomohol poslanec p. Ján Jamrich, ktorý okrem odborného vedenia stavby odpracoval niekoľko desiatok brigádnických hodín bez nároku na odmenu pri jej zakladaní a hlavne realizácii strešnej konštrukcie a pokrývačských prác. Za ich nezištnú pomoc im patrí naše uznanie a poďakovanie.

5. Údajne sú pripravené nové priestory pre obecné múzeum. Kedy sa začnú sťahovať exponáty? Poradíme si sami alebo zabezpečíme aj odbornú pomoc?

Po odstránení pôvodnej budovy múzea, na jej mieste dnes stojí nový 8-bytový dom, sme dlhšie hľadali vhodné priestory pre jeho umiestnenie. Po prehodnotení viacerých navrhnutých variantov sme sa rozhodli pre dom č. 139 vo vlastníctve obce. Od jarných mesiacov postupne upravujeme vnútrojstok, vyčistili sme všetky vnútorné priestory, opravili omietky a vnútro kompletne vybielili. Rekonštrukcia prešlo vnútorné osvetlenie a poškodená strecha. Vnútorné priestory sú pripravené, zostáva ešte vykonať úpravy vonkajšej fasády. Prakticky by bolo možné začať s rozmiestňovaním exponátov už dnes, ale vzhľadom na plnenie úloh, ktoré sú podmienené priaznivými poveternostnými podmienkami, dohodli sme sa sťahovanie odložiť na október s tým, že jeho znovuoživenie by sa malo uskutočniť koncom jesene. Historické predmety z dreva sú ošetrované ochrannými nátermi a ich prevoz do nových priestorov zabezpečíme vo vlastnej réžii. Pravdepodobne len pre umiestnenie niektorých artefaktov, hlavne písomných dokumentov požiadame o odbornú pomoc pracovníkov múzea v Novom Meste nad Váhom.

6. Ako obec oslávila výročie SNP a Deň ústavy?

Ako každoročne, 67. výročie vyhlásenia SNP a 19. výročie prijatia ústavy SR sme si i tohto roku pripomenuli pietnou slávnosťou pri klube dôchodcov a zapálením symbolickej povstaleckej vatry. Po prvýkrát sme z príležitosti spomínaných významných udalostí v histórii Slovenského

národa usporiadali spoločne, a to turistický oddiel TJ Zavažan Kálnica, miestny odbor Maticy slovenskej v Kálnici a obec Kálnica nultý ročník hviezdicového výstupu k Slovenskému dvojkrížu pod Ostrým vrchom. V krátkych príhovoroch p. starosta, predseda MO Maticy slovenskej a Ing. Ján Kahan zhodnotili a vyzdvihli význam uvedených dejinných udalostí pre celý slovenský národ a jeho budúcnosť. Potom sme sa všetci presunuli k turistickému zrubu na Izbe, kde družné rozhovory a veselá nálada pri opekaní z prinesených zásob pretrvávala do neskorého popoludnia. Celej akcii prišlo i počasie, bolo pekne a slnečno. Vzhľadom na širokú a prepracovanú propagáciu výstupu sme očakávali viac účastníkov aj z okolitých obcí z obidvoch strán Považského Inovca, ale až na niekoľko výnimiek sme pri kríži boli väčšinou Kálničania. Naším zámerom je zapojiť do akcie občanov z celého okolia. Verím, že sa nám ho lepšie podarí naplniť pri ďalších ročníkoch.

7. Uznesenie OZ o poskytnutí priestorov v KD na tréningy aj zápasy iste potešilo miestny stolnotenisový oddiel. Myslíte si, že sa im bude lepšie dariť v nových priestoroch?

Členovia stolnotenisového oddielu už dávnejšie žiadali o možnosť hrať súťažné zápasy i tréningy v kultúrnom dome, nakoľko priestory, ktoré využívajú doteraz, už nie sú vyhovujúce. Na zasadnutí OZ 2. 3.2011 poslanci dali súhlas na poskytnutie priestorov KD iba na majstrovské zápasy. S povolením tréningov v tom čase nesúhlasili z obavy pred možným poškodením zrekonštruovaných interiérov. Na poslednom mimoriadnom zasadnutí OZ dňa 7.9.2011 sme ich žiadosť prerokovali znova. Na základe ochoty poslancov p. Milana Borcovana, Mgr. Jaroslavy Ďurcovej a Jána Valoviča prevziať záštitu nad pôsobením stolných tenistov v KD, ako i zodpovednosť za udržiavanie čistoty a poriadku pri zápasoch a tréningoch, súhlasilo obecné zastupiteľstvo s využitím kultúrneho domu aj na tréningy. Jedným z dôvodov, ktoré nakoniec zavážili bolo, že v priestrannejších, teplejších a lepšie osvetlených priestoroch KD, kde je dostatok miesta i pre povzbudzujúcich fanúšikov, je predpoklad podávania ešte kvalitnejších výkonov a dosahovania lepších výsledkov. Budem rád, keď sa tieto prania a predpoklady naplnia a pretavia sa do čo najväčšieho množstva víťazných zápasov. Budem im držať palce v nastávajúcom súťažnom ročníku.

Za rozhovor ďakuje

Dana Badžogňová

Hurá, máme plot!

Vo štvrtok 15. septembra 2011 sa uskutočnila v poradí druhá väčšia brigáda. Začala skoro ráno, lebo sme netušili ako sa nám bude dariť a dielo sme chceli dokončiť. Dielom nazývam oplotenie areálu MŠ. Osadeniu plotu predchádzalo zabetónovanie stĺpov a príprava „šróbenia“. Za tieto činnosti patrí vďaka Ľuboškovi Pečitovi.

Účasť bola menej početná ako na prvej brigáde, no i tak nám nechýbala dobrá nálada, nadšenie a občerstvenie.

Chcela by som vyzdvihnúť skutky našich manželov, starých rodičov a ostatných rodinných príslušníkov. Veľmi nám pomáhajú pri uskutočňovaní mamičkových vízií a cieľov, či už aktívnou účasťou alebo stráženími detí. Ceníme si to.

Srdečne ďakujeme všetkým zúčastneným i sponzorovi Potraviny Kubo. **Mgr. Soňa Pečitová Méresová za KKM**

Zvládneme to...

Niektorý deň v týždni sme sa niektoré mamy z Klubu Kálnických mamičiek stretli v záhrade MŠ. Čistili sme zarastené dopravné ihrisko. Vtedy sme sa zhodli na tom, že 1.9.2011, deň voľna, bude vhodný na zorganizovanie väčšej brigády. Mysleli sme si, že to dopadne tak ako vrela väčšina ľudí... vraj: „MYSLÍTE SI, ŽE NIEKTO PRÍDE!“ A prišlo 17 dobrovoľníkov. Vďaka nim sme dočistili dopravné ihrisko a zarastenú cestu do škôlky sme zmenili na nepoznanie. O opravu kolotoča sa postaral Miroslav Harmady. Neuveriteľné. Všetci, ktorí prišli poctivo pracovali a nik nezaháľal. Každý jeden zúčastnený mal doma isto mnoho práce, ale bol ochotný vzdať sa času venovanému svojim veciam a prísť.

Atmosféra bola úžasná. Ďakujeme za účasť, ktorou ste dokázali, nielen to, že vám nie je ľahostajné, kde detičky budú tráviť voľný čas, ale aj to, že v Kálnici stále žijú ľudia, ktorí majú nadšenie a sú aktívni.

Ďakujeme sponzorom, Potraviny Kubo a Pohostinstvu Potoček za zabezpečenie pitného režimu, Martinke Šickovej za skvelé langoše a Katke Harmadyovej za koláčiky.

Mgr. Soňa Pečitová Méresová za KKM

Zábava v štýle 70-tych rokov

Neviem presne v ktorý deň to bolo, keď som sa pozerala do zrkadla a pri tom som si myslela: „Bože, ako sa mi nechce!“ Chystala som sa na jedno podujatie konajúce sa v Pohostinstve Potoček. „Ale konečne mám príležitosť urobiť zo seba človeka... keď si to slúbila, tak chod!“ povedalo mi moje druhé ja. Namaľovala som sa a obliekla

do šiat v štýle 70-tych rokov. Predtým som však musela poctivo bádať na stránkach internetu a zistiť, čo sa robilo a nosilo v spomínaných rokoch minulého storočia. Priznám sa, že inak by ma to ani nenapadlo. Osobne túto akciu považujem za populárno-náučný štýl zábavy. Zabavila som sa a mnoho som sa dozvedela.

Ja aj ostatné prítomné členky z KKM sme boli mielo prekvapené, keď sme videli, že sa s nami prišla zabaviť i staršia generácia. Naozaj, keď sme ich uvideli oblečených v požadovanom štýle, narástli sme minimálne o dva centimetre. Považovali sme to za prejav podpory. **Soňa Pečitová Méresová**

Klub kálnických mamičiek

Mnohí ste si iste všimli, že v poslednom čase sa často skloňuje slovné spojenie Kálnické mamičky. Je to klub, ktorý by som vám rada predstavila v mene zakladateľiek Žanety Potočkovej, Olinky Dovinovej, Eriky Krchnavej, Adi Krchnavej, Mgr. Katky Harmadyovej, Zuzky Škulcovej, Dašky Kmeťovej a Mgr. Soni Pečitovej Méresovej.

Veľa mesiacov sme uvažovali o formálnom založení združenia. Neboli sme si isté, či by fungovalo. Rozhodli sme sa, že urobíme jednu, dve akcie a uvidíme aké nadšené budeme potom. Prvotnou myšlienkou bolo získanie financií na svojpomocnú výstavbu detského ihriska. Skúsili sme zorganizovať Vianočné trhy. (Vianočné trhy pripravovali hlavne mamy detí zo škôlky a školy). Boli sme úspešné. Povedali sme si, že budúci rok si to zopakujeme. Medzitým však prišla Žaneta Potočková. Zhľadala dievčatá na nácvik tanečného vystúpenia. Nahovorila nás sedem. V tejto zostave sme spolu zorganizovali veľkonočné trhy a výstavu.

Vznik klubu datujeme od 6.3.2011, keď sme sa prvý krát prezentovali pred obecnosťou v Pohostinstve Potoček ako krojovanky. Niektoré dievčatá mali vlastné kroje. Ostatné sme si ich zapožičali od pani Anny Kukučkovej, ktorá sa nám doteraz s láskou o ne stará a udržiava. Patrí jej za to srdečná vďaka a ceníme si to. Naším práním je mať vlastné kroje, preto ak niekomu z vás v skriní zaberá miesto nejaká časť kroja, príp. kompletný kroj, budeme nesmierne radi, ak nám ho darujete.

Klub bol neplánovane pomenovaný v čase, keď sme uvažovali o tom, ako uvidíme vystúpenie nacvičenej „choreografie“.

Cieľom klubu je zábavnou formou a netieravo osloviť ľudí, ktorí radi pomáhajú. Aktivity orientujeme hlavne na vytvorenie priestoru, v ktorom by sa deti mohli bezpečne hrať. Získanými finančnými prostriedkami z podujatí a od sponzorov chceme zabezpečiť všetko potrebné na výstavbu detského ihriska v areály MŠ Kálnica. Zatiaľ sa nám podarilo vyčistiť staré dopravné ihrisko a osadiť oplotenie. V zimnom období budeme chystať drevo na výstavbu prístrešku a ihriskových prvkov.

Ďalším cieľom klubu je vyzvať verejnosť a organizácie k spolupráci. Príbeh o Svätoplukových prútoch je známy takmer každému. Milí čitatelia, ak dáme hlavy a ruky dokopy, zvládneme toho veľa. Pomáhajme si navzájom a držme spolu.

Všetci máme doma veľa práce, ale výsledok, ktorý vznikne po dvoch hodinách, ktoré obetujete pre deti, stojí za to. Všetko robíme v záujme detí. Ani jedna z nás nie je finančne odmenená a každé euro je venované na výstavbu ihriska alebo na získanie ďalších financií. Všetky aktivity vykonávame v čase, kedy by sme mohli napr. upratovať, žehliť, okopávať, venovať sa rodine...máme však cieľ a chceme ho splniť. Asi pred rokom, keď sme o klube ešte ani nesnívali, som robila prieskum o tom, či sú rodičia spokojní s tým, že v obci deti nemajú ihrisko. Samozrejme, že všetci odpovedali, že nie sú. Bolo by dobré, keby sme sa všetci nespokojní stretli na mieste, kde toto ihrisko môže stať a spoločnými silami ho vybudovali.

Chceme podotknúť, že mnoho podujatí, ktoré sme už uskutočnili sme zrealizovali hlavne vďaka finančnému daru od Klubu dôchodcov v minulom roku. Bolo to pre nás tak povediac štartovné. Na tomto mieste za veľmi pekne ďakujeme. Vážime si každý prejav ich spolupatričnosti a snahy pomôcť.

KKM nie je len o ľuďoch, ktorých mená spomínam na začiatku tohto článku. Za aktivitami, ktoré vyvíjame je veľa dobrostredných a láskavých ľudí. Dúfame, že nás bude čoraz viac a v budúcnosti budeme s úsmevom spomínať na to, ako sme začínali.

Boli by sme neradi, keby niekto nadobudol pocit, že máme uzavretý klub. Mamičky, ocinovia, starí rodičia, všetci, ktorí máte aspoň malú chuť pridať ruku k dielu, ozvite sa a dajte o sebe vedieť. Veľmi by sme ocenili, keby ste sa sami pridali, bez nášho oslovenia.

Počas Kálnických hodov sa uskutoční výstava ovocia a zeleniny, ktorú poriada Klub dôchodcov. V rámci spolupráce s Klubom dôchodcov pripravujeme tanečné vystúpenie. Choreografiu trénujeme pod vedením členov folklórneho súboru, Lucky Mackovej a Matúša Macháča. Ozdobou nášho programu okrem spomínaných autorov choreografie budú Miško Masár, Milan Hrušovský a Miloš Šagát ml.. Vystúpením by sme vás chceli potešiť a zároveň presvedčiť širokú verejnosť, že čo robíme myslíme vážne. Budeme sa tešiť, ak prídete. Podporíte tým nás aj organizátorov výstavy.

Ak by ste sa chceli o nás dozvedieť viac, kliknite si na

www.pohostinstvopotocek.sk/KKM.

Mgr. Soňa Pečitová Méresová za KKM

POZVÁNKA

Milí priatelia,

srdečne Vás pozývame na slávnostné **Služby Božie**, ktoré sa budú konať pri príležitosti 65. výročia posvätenia modlitebne spolu s posviackou obnovenej modlitebne. **Služby Božie** budú v nedeľu, 30. októbra 2011 o 9.30 h v modlitebni. Posviacku vykoná ses. seniorka Mgr. Eva Juríková, PhD. Slávnostným kazateľom bude dôstojný brat biskup v. v. Mgr. Ivan Osuský. Srdečne Vás pozývame na **Služby Božie** pri príležitosti evanjelických hodov v Kálnici.

Presbyterstvo cirkevného zboru

Nultý ročník hviezdicového výstupu

Už tradične pripomínáme si významné medzníky nášho kultúrnospoločenského slovenského života pripomenkou pri Slovanskom kríži a pamätnej tabuli na Ostrom vrchu. Tohtoročné stretnutie, ktoré sa uskutočnilo v sobotu 27.8.2011 bolo výnimočné tým, že bolo organizované už i ako turistická

akcia pod názvom: „Nultý ročník hviezdicového výstupu k Slovanskému krížu pod Ostrým vrchom v Kálnici“. Jej vyšším cieľom bolo založiť novú spoločensko turistickú tradíciu stretnutia sa turistov i účastníkov pri kríži nielen z našej obce, ale i z okolitých obcí Trenčianskeho kraja. V príhovore p. starostu Ing. Jána Krchnavého bol zdôraznený význam tejto akcie ako pripomenky na príchod slovanských vierozvestcov, na význam J. M. Hurbana pre slovenský národ, SNP i pripomenutie si výročia prijatia Ústavy Slovenskej republiky. Ing. J.Kahan, prezident klampiarskeho cechu a člen výboru pre zachovanie tradícií, zdôraznil význam pripomínania si histórie i uchovávaní si tradícií pre prežitie národa i kultúrno spoločenský prínos takéhoto stretávania sa. Posedením na zrube akcia bola úspešne naplnená a ukončená. Sponzorský kvalitným vínom k dobrej nálade na zrube, už tradične prispel i náš čestný občan p. Dušan Valovič z Nového Mesta nad Váhom. Ako spomienku na vydarenú akciu každý účastník po podpísaní do pamätnej knihy obdržal i pekný pamätný list.

Je škoda, že akcie zúčastnili sa prevažne starší účastníci a mládež už tradične chýbala.

Úprimné poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa na tejto spoločnej akcii odieľali: Obci Kálnica, Turistickému oddielu TJ Zavažan i Miestnemu odboru Matice slovenskej.

Organizátori vyslovili presvedčenie, že budúci 1. ročník, ktorý bude zaradený už oficiálne do krajských turistických podujatí prispeje úspešne k naplneniu tohto vyššieho cieľa.

Ing. Miroslav Borcovan, predseda MO-MS v Kálnici, foto: Ján Valovič

Pod'akovanie pani Vozárovej

Ďakujeme za krásny umelecký zážitok z vystúpenia detských folklórnych súborov Čuňovský krídla a Magdalénka dňa 26.8.2011v Kultúrnom dome v Kálnici, ktoré potešilo všetkých návštevníkov. Fotografie Martina Markecha si môžete pozrieť na www.kalnica.sk

Oživenie Miestneho odboru Matice slovenskej v Kálnici

V uplynulých rokoch, po novembri 1989 boli sme svedkami angažovania sa Matice slovenskej nielen do politiky, ale i do investičných a podnikateľských činností. Akoby sa zabúdalo na historické dôvody, ciele jej vzniku a poslanie v súčasnosti. Úplne sa zabúdalo na miestne odbory a členskú základňu v obciach a mestách, ktoré z tohto dôvodu stagnovali. V dôsledku rôznych pochybných podnikateľských aktivít i osobných machinácií Matica slovenská stratila veľmi veľa a navyiac i jej dobré meno sa vo verejnosti veľmi poškodilo. Mnohé odbory z tohto dôvodu i zanikli.

Radikálny zlom nastal po minuloročnom valnom zhromaždení MS, kde za predsedu miesto Ing. Jozefa Markuša, DrSc. bol zvolený Ing. Marian Tkáč, PhD. Jeho hlavným cieľom bolo očistiť meno MS, schváliť nové stanovky a pripraviť nový program MS, ktorý bude zohľadňovať súčasné problémy. Zároveň prostredníctvom zmenených Slovenských národných novín aktuálne zlepšiť informovanosť nielen členstva, ale i verejnosti.

V tejto súvislosti aktivizuje svoju činnosť i náš miestny 25 členný odbor MS. Popri zaujímavom programe zameranom na zdokumentovanie a prezentovanie histórie našej obce, rozvoj Hurbanovskej tradície a budúcej pomoci pri zariaďovaní kálnického múzea zúčastňuje sa i podujatí organizovaných MS v Martine.

Naposledy to bola účasť jej piatich členov (Ing. Ján Krchnavý, Danka Krchnavá, Ján Valovič, Ing. Eva Borcovanová a Ing. Miroslav Borcovan) na Matičných dňoch konaných 6.8. 2011 a účasťou na Sneme MS v Martine dňa 18.9.2011 (Ing. Eva Borcovanová a Ing. Miroslav Borcovan), kde boli prijaté nové stanovky a hlavne bol schválený nový program MS.

Tento program vytvoril predpoklady oživenia nielen činnosti i rozvoja miestnych odborov, ale na národnom základe i celej Matice slovenskej.

Ing. Miroslav Borcovan, predseda MO MS

Pamätník J. M. Hurbana

K vzácnym udalostiam v histórii Kálnice patrí neodmysliteľne i spomienka na Jozefa Miloslava Hurbana a jeho vzťah ku Kálnici. Osobnosti stojacej spolu s Ľudovítom Štúrom a Michalom Miloslavom Hodžom na čele slovenského národného hnutia za národnú svojbytnosť a kodifikáciu slovenského spisovného jazyka. Ako rodák z Beckova (nar.19.3.1817) a evanjelický kňaz bol spoluautorom Žiadostí slovenského národa a prvým predsedom Slovenskej národnej rady.

Z dostupných literárnych prameňov je známy jeho veľmi dobrý vzťah ku svojim krstným rodičom, mlynárom Viktorovcom v Kálnici, ktorých veľmi rád navštevoval nielen v mladosti, ale i v zrelom veku. Veľmi pekne na tento vzťah poukázal redaktor pán Štefan Šicko v knihe: „100 rokov ochotníckeho divadla v Kálnici.“ Vo vzťahu ku Kálnici je známa jeho báseň: „Po padesát letech“ i príhoda s jeho ľudovým vyhlásením za „slovenského kráľa“, ktoré sa uskutočnilo v Kálnici.

Miestny odbor Matice slovenskej vo svojom programe snaží sa neustále i o pripomínanie si tejto vzácnnej skutočnosti ako súčasť kálnickej histórie. Po pomenovaní miestneho parku na Park J.M. Hurbana i pomenovaní včelárskeho chodníka na 1. Slovenský náučný včelársky chodník J. M. Hurbana zabezpečil i ošetrovanie Hurbanovej lipy pri bývalom Daranských mlyne.

V súčasnosti, v spolupráci s obcou požiadali sme majstra rezbára p. Ferdinanda Bolebrucha nášho chatára a autora prekrásnej „Drevenej galérie“ i Novomestského betlehemu, o vyhotovenie jeho sochy. V miestnom parku spolu s informačnou tabuľou túto vzácnu osobnosť slovenskej histórie bude pripomínať.

Socha v nadrozmernej veľkosti je už hotová a v najbližšej dobe bude osadená na svoje miesto v parku. Za jej nezištné vyhotovenie páňovi Bolebruchovi srdečne ďakujeme. **Ing. Miroslav Borcovan, predseda MO-MS**

Michal Feník a Kálnica

Dnes predstavujeme podnikateľa, ktorý si zvolil Kálnicu za svoj domov a miesto jednej zo svojich podnikateľských činností – Mgr. Michal Feník, podnikateľ, učiteľ, obyvateľ a sponzor Kálnice.

Prečo práve Kálnica?

Bola to náhoda. Počas kurzu kanoistiky, windsurfingu a cyklistiky na vysokej škole, ktorý sa dial na Zelenej vode v roku 1993 jedna z cyklotrás prechádzala po kopci lyžiarskeho areálu a dedinou Kálnica. Odvtedy som si ju pamätal aj s krčmou pri hlavnej ceste, kde sme ako študenti po vyčerpávajúcej zaberačke na bicykloch okúsili miestne menu; nebola to len čistá kofola. Po mnohých rokoch som sa sem vrátil, lebo mojim životným koníčkom je lyžovanie a každú voľnú chvíľu venujem spoznávaní nových lyžiarskych stredísk.

Po 12-tich rokoch a absolvovaní vysokej školy som sa vrátil aj sem, vlastne som to tu hľadal, bol som pozrieť strediská na Inovci, Bezovci, Javorine a tu, v Kálnici. A tak som sem prišiel v lete 2005.

Bola to láska na prvý pohľad?

Profil svahu a samotné stredisko som si úplne do detailov nepamätal, ale pri návšteve po rokoch som sa do tohto kopca zamiloval ako sa hovorí na šupu alebo na prvý pohľad. Vtedy ku mne na svah prišiel Janko Hladký, jeden zo spoločníkov a spýtal sa ma, čo tu robím? Ja mu na to: „Toto by bol ideálny kopec na lyžovanie na trávě.“ A on „Práve to sme tu robili, organizovali sme tu dvakrát majstrovstvá sveta a raz Európy. Moja otázka: „Nechcete to predať?“

Vznik dnešného ski centra ale nebol až taký jednoduchý?

Riadiť ski centrum a v takejto lokalite pri poveternostných podmienkach globálneho otepľovania nie je vôbec jednoduché. Ani sa nečudujem, že vtedajšiemu vedeniu vznikli dlhy a v čase, keď som sa spýtal, či to nechcú predať im hrozili exekúcie; keby som neprišiel s ponukou na kúpu, bolo by to skončilo zle. Zamiloval som sa do kopca, ale dedinu som nepoznal. Musel som sa chvíľu oťukať ako sa hovorí, spoznať ju, ľudí čo tu pracujú a žijú, aké majú radosti aj starosti, vžiť sa do jej dennodenného života. A to chvíľu trvá.

Prečo máte trvalý pobyt v Kálnici?

Preto, aby som sa mohol zúčastňovať na dianí v obci a pomôcť tak svojimi skúsenosťami pri napredovaní obce. Veľa času z týždňa trávim v Kálnici, zaujíma ma tunajšie dianie a chcel by som prispieť k tomu, aby sa obec s takou veľkou perspektívou posunula dopredu aj vďaka mojej pomoci.

CTM Moravsko-Slovenský DH Cup 2010

Akú perspektívu máte na mysli?

Je to výnimočná poloha a ľahká prístupnosť po diaľnici. Z Bratislavy a Žiliny je to len cca 100 km, to znamená ani nie hodinu cesty autom. V spádovej oblasti máte samé veľké okresné a krajské mestá. Štyri VÚC celky s najmenšou nezamestnanosťou a s najvyšším prírastkom HDP. Blízkosť zahraničných susedov z Moravy. Lesy, jazerá, pekná príroda, príjemné prostredie a historické pamiatky, toto všetko sú atribúty, ktoré Kálnicu predurčujú na miesto s vysokou návštevnosťou prímestského charakteru. Už len správne zvolí cieľovú skupinu.

V čom je vaša práca pre obec?

Som vo finančnej komisii. Osobne nechodím na OZ, ale sledujem ich na internete a zaujímam sa o ne cez iných občanov, s ktorými sa denne stretávam.

Odkiaľ pochádzate a kde ste študovali?

Pochádzam z Bánoviec nad Bebravou, kde som chodil na gymnázium a po absolvovaní vysokej školy Fakulty telovýchovy a športu a prírodovedeckej fakulty UK, odbor biológie, som zostal žiť a pracovať v Bratislave. Moji rodičia boli učiteľmi na základnej škole, mama učila na nižšom stupni, otec učil výtvarnú výchovu a ruštinu, aj vďaka nemu plynule rozprávam po rusky.

Máte súrodencov?

Áno, mám o sedem rokov staršieho brata, tiež veľkého športovca a lyžiar, ktorý ma od malička vodil po kopcoch. Živo si pamätám, ako sme ráno vstávali o 5:00 na autobus o 6:00 do Závady pod Čiernym vrchom, kde sme boli o 6:40. Potom 7 km do kopca s lyžami na pleci, lyžiarky v ruksaku na chrbte a o 10:00 sme už lyžovali na 200 m vleku s odnímateľnou kotvou, ktorú sme nosili ovinutú okolo pásu. Vtedy som mal drevené lyže bez hrán, šnurovacie topánky, viazanie s koženou prackou, bambusové palice a šesť rokov.

Takže k lyžovaniu vás viedol brat?

Iadovec Kaprun 2011 – autoportrét na vleku

Nielen on, ale aj pár jeho kamarátov, ako Juro Srogoň, od ktorého mám doteraz v detskej izbe na skrini napísané heslo: „Musíš byť rýchlejší ako strach“, alebo Žeňo Černák, s ktorým sme prvýkrát lyžovali na trávě na doma vyrobených kolieskových a valcových lyžiach, nevediac o tom, že tak blízko nás sa tak úspešne rozvíja tento krásny šport.

Ale tí prví boli, samozrejme, rodičia, ktorí sa v mladom veku venovali hlavne gymnastike. Pamätám si prvé kroky na dvore pri dome, na kopčeku pri škôlke a cestou domov. Na kopcoch v obci Dubnička, kde bol dedko poľovníkom a ujo Jožko tu mal včelín. S týmto ujom sme si s bratom a otcom zo starých lyží bez hrán urobili nové s kovovými hranami a vlastným dizajnom na mieru. Samozrejme, aj s vlastným názvom. Moje sa volali KINEF ako moje priezvisko čítané odzadu, doteraz ich mám na chate v Kálnici.

Výlety na Homolku, kde nám rodičia celý deň stáli v rade, aby sme dlho nečakali. Boli sme aj vo Vysokých Tatrách na Štrbskom aj Skalnatom Plese, ale najčastejšie sme lyžovali za vodárňou alebo na svinskej pažiti bez vleku na pešo u nás v Bánovciach. Neskôr v Soblahove pri Trenčíne, kde sme jazdili aj na umelej dráhe v lete a potom v Závade na úplne novom vleku Poma, časom aj so snežným vozidlom Lavína na úpravu svahu. Tu sa mi splnil jeden z mojich snov a dva roky som pracoval ako vlekár. Síce najskôr v partii bufetárov, ale neskôr vo vytuženej funkcii plnohodnotného vlekára stojacieho celé hodiny a dni na vrchnej otočnej stanici, keďže som bol najmladší.

Dá sa povedať, že ste trávili veľa voľného času na lyžiach a záujem o lyžiarske strediská vás nakoniec priviedol do Kálnice?

Áno v minulosti som trávil predĺžený víkend na Slovensku a ďalší v Rakúsku, každý piatok, sobotu, nedeľu a pondelok som lyžoval niekde inde. Jar a jeseň na Iadovcoch, 80 až 100 dní v roku som naberal skúsenosti. Zameriaval som sa na rozvoj turizmu v spojení s lyžiarskymi strediskami. Keď som prišiel do Kálnice, tak z radosti k tomuto športu a turistickému odvetviu. Na aute a pešo som v lete chodil po kopci, rozhliadal sa, tu by som zmenil to a tu ono, x rokov som takto chodil po celom Slovensku. Zvážil som všetky možnosti a nakoniec prevážilo veľké nadšenie do záľuby, ktoré neviete nikdy vysvetliť, aj keď poznáte pre a proti. Viete o tom, že v Kálnici je jediné stredisko na Slovenku, do ktorého sa nejde do kopca?

Chcel som si niekde postaviť chatu, mám dvoch psov. Nie som zvyknutý na roviny, a toto bolo spojenie medzi Bratislavou a Bánovcami. Tu som bol blízko k rodičom aj k práci. Keď sa v ski centre pozriem z lyžiarskeho kopca na Inovec, viem že za ním sú Bánovce.

Čo vás živí?

Mojim hlavným zamestnaním bola do nedávna práca s EÚ a orientácia sa na národnostné menšiny, ako s nemecká, ukrajinská, židovská, maďarská a iné, ale hlavne rómska. Zariadil som komplet učebnými pomôckami viac ako 600 rôznych typov škôl a komunitných centier na Slovensku, 84 v Bulharsku a Rumunsku. Našiel som sa vo svojom povolání, uplatňujem svoje pedagogické vzdelanie a pritom aj obchodujem. Venujem sa Rómom a komplikovaným otázkam, ktoré iní nechcú nie že riešiť, ale ani počuť. Natočil som 4 polhodinové náučno-vzdelávacie filmy pre Rómov o rodine, počatí, narodení dieťaťa a jeho výchove, s ktorými som bol ocenený na medzinárodnom festivale filmu. Vyrobil som niekoľko metodicko-didaktických pomôcok, ktoré sa v desiatich tisícoch nákladoch distribuovali po Slovensku. Vyhral som veľa tendrov na úrade vlády, ministerstve školstva, zdravotníctva a iných, kde som porážal zahraničnú konkurenciu z celej EÚ.

Pre ministerstvo vnútra som zabezpečoval najmodernejšie haly v boji s organizovaným zločinom na ukrajinskej hranici v Čiernej nad Tisou a vo Vyšnom Nemeckom pri dobudovaní Schengenského hraničného priestoru. V rámci tejto práce robíte 16-20 hodín denne, keď máte tender, potom menej.

V súčasnosti riadim firmu na výrobu a rozvoz jedál po Bratislave a okolí. Denne varíme 2 druhy polievok (mäsitú a bezmäsitú), 6 druhov hlavných jedál (hydínové, bravčové, hovädzie, bezmäsité, múčne a šalát ako hlavné jedlo), 3 druhy kompótov a 2 druhy šalátov. Máme viac ako 150 firemných odberateľov. Sú to rôzne typy firiem: manažérske a obchodné v administratívnych centrách, úradnícke, firemné a notárske kancelárie, zdravotnícke zariadenia, veľkosklady a veľkoobchody rôzneho zamerania a pod. Špecialitou sú materské škôlky a domovy dôchodcov, kde varíme diéty, ale aj košer stravu podľa zásad kašrútu pre židovskú národnostnú menšinu.

Okrem toho rozbieham internetovú televíziu, ktorá monitoruje elektronickú hudbu na Slovensku a okolí. Za minulý rok sme natočili cez 80 reportáží, relácií, videí, reklamných spotov a množstvo grafiky na reklamu nielen pre nás, ale aj pre našich obchodných partnerov.

Máte rodinu?

Nie, zatiaľ som slobodný, ale mám dlhoročnú priateľku Zuzanu. Máme veľa spoločného a hlavne vzťah ku športu. Vela sme toho pochodili spolu po lyžiarskych strediskách doma aj v zahraničí. Máme niekoľko úsmevných príhod, keď sme napríklad po celodennej lyžovačke na parkovisku zistili, že sme nechali ruksak s kľúčmi od auta na vrcholovej stanici sedačky vo výške cez 2000 m a museli sme pre ne šlapať pešo a trvalo to pekne dlho, alebo v rámci odjazdu všetkých zjazdoviek v stredisku sme si vybrali veľmi peknú trať, ale určenú pre skialpinizmus bez vývozu vlekom späť. Doteraz si pamätám tie usmiatke tváre skialpinistov na terase chaty, ku ktorej sme zlyžovali. Raz sa pokazila jednosedačka pod bralom s vodopádom a my sme v tieni jemne kropení vodou pri mínus 8 stupňoch mrzli viac ako pol hodinu. Tiež sa nám podarilo zlyžovať na záver dňa do vedľajšej doliny vzdialenej od parkoviska niekoľko km.

Veľa mi pomáha a stojí pri mne v dobrých aj zlých časoch, chápe moje aktivity a má veľkú dávku tolerancie k môjmu minimu voľného času a súkromia. Máme dvoch psov, Arafata a Hillary, ktorí nám robia radosť. Ale vnútorne cítim, že by som sa mal už v tejto veci posunúť ďalej.

Ski centrum prinieslo do Kálnice niečo nové, nevidané aktivity, ale pre vás o to náročnejšie. Ako sa vám darí uplatňovať skúsenosti z iných stredísk?

Zima, ak vôbec je, býva veľmi krátka, preto musíme využiť každý deň a hodinu na viac ako 100 %.

Marketingové prostriedky, aké používam u nás, nepoužíva nikto na Slovensku, v Európe a možno ani vo svete. Hodina ranného a večerného lyžovania zdarma nám rozkladá návštevnosť na celý deň. Nemusí sa hned kupovať nový vlek. Aj toto je spôsob ako odstrániť také pravidelné rady okolo obeda. Večer po 19:00 návštevnosť klesala, dnes je plno do 22:00, ba čo viac, ľudia ostávajú aj dlhšie a plnia bufet. Jedni, pretože neveria, že sa môže lyžovať aj po 23:00 a druhí, pretože si chcú vychutnať prázdné svahy a aj napriek najdrahšiemu lístku v ponuke si dobre zalyžovať. Aj iné športy sa vykonávajú v neskorých nočných hodinách a byť na lyžiarskom svahu v noci pri umelom osvetlení má svoje čaro. V rakúskom Semmeringu, kde sa jazdí svetový pohár v nočnom slalome, to bolo také populárne, že neskôr pre lyžiarov osvetlili všetkých päť tratí. Piatky a soboty k nám chodí toľko ľudí, že musíme púšťať vlek do 02:00 rána aby nehundrali, že zase stoja v rade a pri hudbe sa v bufete a na terase zdržia do neskorých ranných hodín. Takto doháňame nedostatok snehu a krátkosť zimy a zo cca 45 dní lyžovania dokážem urobiť aj 90 cez počty hodín oproti iným. Dôchodcovia zdarma alebo za 1euro sú najlepšia chodiaca reklama aká môže byť,

s úprimnou radosťou rozprávajú, kam chodia lyžovať každému koho stretnú. Ja som rád a teším sa z toho, že aj ľudia v pokročilom veku sa venujú lyžovaniu, celý život pracovali a kto im už čo dá zadarmo alebo lacno, veď sito zaslužia. Mimoschodom zväčša chodia s vnukmi, zapíňajú doobedné hodiny a pijú v bufete čaj, pre nás najziskovejšiu položku.

A čo bike centrum, ako ste prišli na túto myšlienku?

Prevádzkovať ski areál iba 2-3 mesiace v roku je veľmi málo. Čo to ostatné mimo zimné obdobie? Kálnica zatiaľ nie je lokalita, kde by samostatne chodili stovky ľudí na turistiku alebo do prírody a dalo sa narábať s percentami návštevníkov pri budovaní rôznych turistických atrakcií. Musíme postupovať naopak. Najprv sa treba zamerať na konkrétnu cieľovú skupinu a tá postupne začne na seba nabaľovať ostatných ľudí, ktorí aj nie celene navštívia túto lokalitu. Zo štatistik je bicyklovanie po pešej turistike a behu na trefom mieste. A keďže chceme využiť vývoz vlekom, nebolo nad čím rozmýšľať. Na ilustráciu v kanadskom lyžiarskom stredisku Whistler, kde bola posledná zimná olympiáda, je pomer lyžiara ku bikerovi 40:60, ale aj iné strediská, už spomínaný Semmering je najnavštevovanejšie bike centrum v Rakúsku. Netreba vymýšľať na začiatku niečo úplne nové, iba zopakovať to, čo niekde inde už funguje roky a potom to prispôbiť na dané podmienky a možnosti. Musím pokračovať a dávať do toho všetky svoje skúsenosti. S bike centrom som tak ďaleko, že organizujem medzinárodný seriál pretekov v zjazde na horských bicykloch, Moravsko-slovenský DH Cup, ktorý konkuruje národným pohárom v Česku a na Slovensku. Radi by spolupracovali ľudia z Košíc, Donovalov, Bratislavy a iných lokalít, ponúkajú sa na spoluprácu Moraváci a Poliaci. Momentálne sme stredisko s najdlhšou prevádzkou bike centra v našej spádovej oblasti, ktorá je dvakrát väčšia ako pri ski centre.

spoločne zriedkavo na ľadovci Kaprun 2011

Máte v obci priateľov?

Áno, mám tu veľa známych a priateľov. Zväčša sú to ľudia, s ktorými prichádzam do styku cez ski a bike centrum.

Ako trávite voľný čas, dovolenky?

Pokiaľ sa dá navštívim pred zimou a po zime nejaké lyžiarske strediská, počas zimy sa to nedá a v lete, keďže sme každý víkend v prevádzke, tiež toho času veľa neostáva. V rámci Moravsko-slovenského DH Cupu sa dostanem do rôznych lyžiarskych stredísk, mám možnosť získavať nové skúsenosti, ale nie je to odpočinok, ale starosti, stres a celodenná práca s dlhodobou prípravou.

Voľný čas si užívajú na lyžovačke či na biku návštevníci, my sme na druhej strane. Občas si poviem, že už by som to neurobil, radšej by som bol klient. Za celú sezónu si v Kálnici ani raz nezalyžujem, a to som v minulosti toľko dní lyžoval v sezóne!

Občas mi chýba psychohygiena. Stav, keď môžete vypnúť, na nič nemyslieť, mať jednoducho voľno, počas týždňa alebo aspoň cez víkend, keď prácu strieda oddych. Ja mám ale presne určené, kam musím ísť a čo mám robiť každý deň. Ale toto som si vybral a stačí pár okamihov pri pohľade na vysnežený kopec alebo na novú trať pre bikerov a všetko je preč a znova je tu veľké nadšenie do záľuby, ktoré neviete nikdy vysvetliť, aj keď poznáte pre a proti.

Veríte, že je možné rozvíjať ski centrum do budúcnosti?

Samozrejme že verím a som o tom presvedčený, ináč by som tu nebol. Preto sa robia všetky aktivity, ktoré sa tu robia. Ale je to beh na dlhú trať a to, čo je vo svete už samozrejmosťou, malo tiež svoj postupný vývoj a ten sa len tak preskočiť nedá.

Za rozhovor ďakuje a do ďalšej práce ako aj v súkromí želá veľa úspechov Dana Badžgoňová

Adam Ďuriš, prvý kálnický poštár

Ludia si Adama Ďuriša (7.2.1917-16.3.1982) ešte stále pamätajú, hoci na budúci rok vo februári uplynie už 95 rokov od jeho narodenia a v marci si rodina pripomenie 30. výročie úmrtia. Bol posledným kálnickým poštárom, ktorý chodil po poštu na bicykli do Beckova, aby ju rozniesol aj cestou v Rakofuboch, a potom doma, v Kálnici a po vojne bol prvým poštárom, ktorý sídlil priamo v Kálnici, v budove hasičskej zbrojnice. Keď nestíhal, pomáhala aj jeho žena a občas aj deti.

Adam Ďuriš ako vojak

Bol nielen poštárom, ale aj vojakom slovenskej armády, účastníkom SNP a neskôr nemeckým vojnovým zajatcom a vážnym koncentračného tábora Dachau a Mauthausen. Napokon invalidný dôchodca a oficiálne uznaný účastník národného boja za oslobodenie ako príslušník 1. československej armády na Slovensku.

Na svojho otca spomína dcéra Zuzana Krchnavá, rod. Ďurišová:

„Otcovi rodičia sa volali Adam Ďuriš a Zuzana Jamrichová. Otec mu umrel, keď mal 8 rokov, a tak sa mama musela starať sama o štyri deti – Jána, Ondreja, Adama a Zuzanu. Nemali vlastný dom, bývali v rôznych gazdov ako nájomníci (na Halabrínovci v Belániovcov, Zuzka sa narodila u Pavlechov).“

Adam Ďuriš už ako ženatý muž kúpil pozemok na Kálnici a postavil niekedy v 50-tych rokoch rodinný dom.

„Bol skromný, jedna izba, kuchyňa, v druhej izbe býval kôš s husou na vajciach, až neskôr rodičia pristavili kúpeľňu a verandu, záviselo to od otcovho zdravotného stavu a peňazí. Neskôr postavil za domom vo dvore aj hospodársku budovu.“

Rodičia mali role, chovali hydinu a zároveň boli zamestnaní. Mama Anna Ďurišová

Foto z koncentráku v Nemecku – väzni hádzali mŕtvych do spoločného hrobu : „Otec to nechcel robiť, strašne ho zbili.“

pracovala v Rakofuboch u Taubera, neskôr p. Nikifora, v Beckovskej Vieske pestovali a sušili tabak. Otec pred vojnou pracoval na pošte v Beckove, na bicykli vozil poštu do Rakofúb a Kálnice. Neskôr sa stal vedúcim pošty v Kálnici, zásluhu mal na tom Ján Ševčík – Páleník. Vybavil tu poštový úrad za slivovicu. Ševčík musel odovzdávať peniaze z pálenice na poštu v Beckove. Niekedy mu otec vzal peniaze na vlastné riziko, niekedy ho on odviezol autom do Beckova. Vtedy si ľudia ohromne pomáhali.“

Babka Ďurišová po smrti manžela chodila po robotách, musela užívať deti – hladné krky, prala za chlieb, oblie, aj deti pracovali ako paholci.

„Dobre ich vychovala. Ján pracoval v Hydrostave na personálnom, Ondrej bol remeselník, Adam, môj otec, poštár a Zuzka nosila poštu cez vojnu a neskôr robila v lesoch...“

Adam Ďuriš sa v r. 1935 vyučil za obuvníka u kálnického majstra Jána Malíka (býval v dome, kde je dnes lekárka), učil sa tri roky. Ale ako obuvník nepracoval, nedalo sa tak užívať, preto pred vojnou robil poštára.

„Otec sa na vojenčinu dostal v roku 1939 do Krupiny do poddostojníckej školy, jeho najlepši kamarát bol Ondrej Oravec, brat jeho budúcej ženy Anny. Bol ďaleko od domova, na nedelu nemohol jazdiť vlakom domov, a tak chodieval ku kamarátovi do Hronskej Breznice (okr. Zvolen), do rodiny Oravcovcov. Boli to veľkí gazdovia, otca volali pomáhať. Zafúbil sa do ich dcéry Anny (nar. 8.12.1922) a začali spolu chodiť. V roku 1940 bol v Ružomberku zdravotníkom.“

S Annou Oravcovou sa zosobášili 14.6.1944 v Banskej Bystrici. Keď vypuklo SNP, išla ho hľadať do Zvolena a Ružomberka. „Otec sa dostal ku generálovi Svobodovi. Počas SNP ho zajali Nemci a odviezli do Nemcka do koncentračného tábora Da-

chau a Mauthausen. Boli to najhoršie chvíle jeho života, ani neskôr nechcel na ne spomínať, iba občas niečo prezradil. Spomienky ho zra-

ňovali. Väzni museli odpratávať mŕtvoly do spoločného hrobu, keď napokon odmietol, strašne ho zbili. Z väzenia si odniesol aj doživotnú spomienku – choré srdce a hluchotu.“

Ako sa to stalo?

„Keď ruské lietadlá ostreľovali koncentračný tábor v apríli 1945, Nemci vyhnali zajatcov, išli po pás v snehu poľnou cestou, dostali sa k hrobliam s repou, jedli ju zamrznutú, až padali mŕtvi (neskôr sa písalo, že Rusi ich zabili). Prišli k nejakému gazdovstvu, museli sa tam ukryť, aby ich Rusi nevideli, políhali si na povaly a zaspali, unavení, hladní. Po nálete ich Nemci budili, ale otca nemohli zobudiť, tak ho zhodili z povaly. Spadol na „čerta“, vyorávač zemiakov, a ten mu prepichol pravé ucho. Mal šťastie, že len ucho. Nedalo sa to operovať. Ucho mu krvácalo, vyzliekol si kabát a držal si ním ucho, až prestalo krvácať, potom si ho obliekol taký krvavý naspäť. Aké trpké to bolo pre otca, keď mu potom doma nadávali do hlucháňov!“

Adam Ďuriš robil poštára ešte pred vojenčinou, lebo ako obuvník sa nemohol užívať. Poštu za neho nosila jeho sestra Zuzana, vydatá Bolechová. Po vojne sa vrátil nielen domov, ale aj k práci na pošte, až sa z neho stal vedúci pošty v Kálnici, keď sa Jánovi Ševčíkovi podarilo vybaviť otvorenie poštového úradu. Poštu začala roznášať jeho manželka Anna, mimoriadne vypomohli aj deti.

Rodičia mohli robiť spoločne na jednom mieste?

„Nevadilo, že boli manželia, kontroly nič nenašli. Mával ich často, lebo bol straník, ktorý roztrhal legitimáciu. Ale nič nenašli. Ján Ševčík mu v tichosti vybavil druhú a bol pokoj.“

Ján Ševčík otcovi veľmi pomohol a nielen jemu, cez vojnu pomáhal odboju, partizánom, dával im ješ, Nemci chceli celú dedinu vypáliť, ale vďaka nemu sa to nestalo.“

Ministerstvo národnej obrany vydalo osvedčenie že Adam Ďuriš bol od 28.8.1944 do 5.5.1945 príslušníkom čsl.armády na Slovensku a

osvedčenie o účasti v národnom boji za oslobodenie (30.11.1949). Adam Ďuriš bol slobodník v zálohe, prepustený z armády bol 21.7.1950 kvôli zdravotnému stavu. Od 8.6.1945 bol v KSČ, platil členské, ale po roztrhaní legitimácie sa neangažoval. Bol členom Zväzu protifašistických bojovníkov.

Oženil sa cez vojnu, dcéra Zuzana sa narodila v roku 1946 a druhá Jaroslava o dva roky neskôr. Napokon získal čiastočný invalidný dôchodok, socialistické úrady uznali jeho účasť v odboji, bol zaradený do 2. skupiny účastníkov odboja (invalidný dôchodok bol 645 Kčs a 45 Kčs príplatok za odboj).

Mladej rodine pomáhala babka Ďurišová, ale aj starkí Oravcovci. Svokor Juraj Oravec robil na železnici, mohol cestovať vlakom zdarma.

„Pri stavbe domu tatovi pomáhali bratia, aj mamini súrodenci od Zvolena, bola z piatich detí. Starká Oravcová napokon dala svoj majetok do družstva. Prababka Jamrichová bola pôrodná babica, babka, jej dcéra, bývala v dnešnom dome Moniky Sedlákovej, do hôr chodili ešte aj vo vysokom veku, umrela takmer 95-ročná. Bolechovci mali 7 detí.“

Adam Ďuriš išiel do penzie v roku 1975. Stále pracoval, chodieval do hôr s Ondrejom Juríkom, v JRD pásoval ovce, kravy.

„Mama bola 21 rokov vdova. Otec

A. Ďuriš a Ján Ševčík ml. pred kálnickou poštou

miloval našu prírodu: „Tak krásne hory ako v Kálnici nemá nikto!“ Spomínal: „Tam boli hory smrti, ale toto sú hory odpočinku.“ Vyrezával z dreva rôzne predmety, vešiaky, podložky pod parohy, vypaľoval varechy...“

Kto ešte pracoval na pošte v Kálnici?

Cez vojnu otca zastupovala jeho sestra Zuzana, pomáhala mu mama, potom tam pracovala nejaká Stanislava z Čachtíc; viacerí sa striedali, naposledy Eva Gondárová a v súčasnosti je to Anna Kubišová.

Prípravila Dana Badžgoňová

JUBILEUM ZDENA ŠEVČÍKA

Pán Bohumil Zdeno Ševčík, „Čestný predseda TJ Zavažan Kálnica“ sa dňa 1. augusta 2011 dožil svojich 80-tich narodenín.

Jubilantovi pri tejto príležitosti boli zablahoželať a poďakovať za jeho dlhoročnú funkcionársku prácu pre rozvoj športu sekretár Oblastného futbalového zväzu v Trenčíne Mgr. Ján Žitňan, ktorý jubilantovi odovzdal „Pamätnú plaketu“ udelenú Výkonným výborom Oblastného futbalového zväzu v Trenčíne za dlhoročnú funkcionársku prácu a za zásluhy o rozvoj futbalu. Predseda TJ Zavažan Kálnica Dušan Filip a tréner, člen výboru futbalového oddielu Marian Ivana, odovzdali jubilantovi „Ďakovný list“ TJ Zavažan Kálnica.

Pán Bohumil Zdeno Ševčík už od mladého veku bol aktívnym športovcom a funkcionárom. V roku 1947 bol jedným zo zakladajúcich členov športovej organizácie v Kálnici. S malými prestávkami, až do roku 1992 zastával funkciu predsedu TJ Zavažan. Pod jeho vedením bol vybudovaný dôstojný futbalový štadión s úspešnou čin-

nosťou troch mužstiev v pravidelných futbalových súťažiach. Taktiež bol veľa rokov aktívnym členom rôznych odborných komisií pri bývalom Okresnom futbalovom zväze v Trenčíne.

Pán Ševčík bol spoluzakladateľom Úseku lyžovania na tráve, pri Slovenskom lyžiarskom zväze. Pod jeho vedením sa v lyžiarskom stredisku na Pieskoch v Kálnici uskutočnila rada významných medzinárodných pretekov Európskeho a svetového významu v lyžovaní na tráve. Na všetkých pretekoch bol pán Ševčík predsedom organizačného výboru až do roku 1992, keď krátko pred Majstrovstvami sveta juniorov v lyžovaní na tráve, náhly zdravotný skrat, znemožnil p. Ševčíkovi pokračovať v jeho športovo-funkcionárskej činnosti.

V súčasnosti Čestný predseda TJ Zavažan Kálnica pán Zdeno Ševčík, nositeľ „Zlatej medaily SZTK“, pokiaľ mu to jeho zdravotný stav dovoľuje, so záujmom sleduje činnosť najmä futbalistov Zavažanu a naďalej rád pomôže svojimi radami a skúsenosťami.

Výbor TJ Zavažan Kálnica pánovi Ševčíkovi aj touto cestou ďakuje a praje všetko najlepšie.

Dušan Filip
predseda TJ Zavažan Kálnica

Z činnosti Klubu dôchodcov

Klub dôchodcov sa stal počtom svojich 125 členov najväčšou spoločenskou organizáciou v našej obci. Jeho cieľom je napomáhať a zabezpečovať podujatia spríjemňujúce dôchodcom jeseň života. K tomu využívame bezplatne obecné priestory klubu dôchodcov v Sklepárovcí, ktorého vybavenie a zariadenie vrátane prislúchajúceho priestoru pravidelne udržiujeme a skvalitňujeme. Zároveň jeho priestor príležitostne využívajú i iné organizácie obce, aj občania podľa potreby.

Z činnosti klubu vyberáme.

Už tradične i tento rok na jar dôchodcovia pomohli brigádnickými s vyčistením a vyhrabaním miestneho cintorína i parku. V klube po príjemnom fašiangovom posedení členky klubu si urobili pri príležitosti MDŽ i pekné spoločenské posedenie. S nástupom teplejšieho jarného počasia, keď príroda začala žiarť všetkými farbami a prebúdajúcou sa životodarnou silou sa na dvakrát absolvovala prehliadka náučného včelárskeho chodníka. Túto príjemnú prechádzku kálnickou prírodou nielen s ukážkou včelnice, ale i svojimi včelárskymi výrobkami, spestrili aj manželmi Pavlechovci na svojom včelárskom stanovišti v Rybníkoch. Turistické aktivity pokračovali úspešnou návštevou Selca i Beckova. Už po druhýkrát pekným podujatím bolo zorganizovanie autobusového zájazdu na termálne kúpalisko do Podhájskej. Slaná horúca voda a dobrá nálada účastníkov zájazdu vytvára z tohto podujatia úspešnú akciu, v ktorej sa v budúcnosti bude pokračovať.

Tradičná Vatra SNP v Sklepárovcí, ktorá je akciou pre všetkých občanov a ktorú klub organizuje spoločne s Obecným zastupiteľstvom, je príležitosťou stretnutia nielen dôchodcov, ale i ostatných občanov a mládeže. Žiaľ, rokmi počet účastníkov i napriek príjemnému prostrediu i z radu dôchodcov postupne klesá, ale čo je viac na zamyslenie absentuje mládež.

Je na škodu aktívnejšieho spoločenského života, že týchto akcií nezúčastňuje sa väčší počet členov. Iniciatíva nie je ničím obmedzená a vítané sú i ďalšie nápady, z ktorých možnosťou realizácie výbor klubu by sa zaoberal.

Pre potreby a aktivitu dôchodcov je ochotná napomôcť v rámci svojich možností i samotná obec, ktorá v prípade potreby poskytne i ďalšie priestory obnoveného Kultúrneho domu a ktorá je i najväčším sponzorom našej organizácie.

Je len a len na nás, členov klubu i ostatných dôchodcov, ako si dokážeme sami spríjemniť a zorganizovať svoju jeseň života.

Ing. Eva Borcovanová

Spoločenská rubrika 07 - 09/2011

NARODILI SA: Leonard Pavlech, Lukáš Roško, Nina Bučková

BLAHOŽELÁME:

Luboš Bulko, Anna Riegerová, Eva Šlosárová, Pavel Bolech, Štefan Jurík, Bohumil Ševčík

ROZLÚČILI SME SA: Pavel Krchnavý

BLAHOŽELANIE

Ján KRCHNAVÝ oslávil 8. mája 2011 šesťdesiatku.

Milý Janko, pri príležitosti Tvojho životného jubilea Ti želajú veľa zdravia a spokojnosti, veľa poľovných úspechov a veľa síl pri výkone zodpovednej funkcie hospodára PZ Sever Kálnica beckovskí poľovníci. Za členov PZ Hurban Beckov

Pavol Hladký

VÝŽIVA POSILNÚJÚCA ODOLNOSŤ

Dôležité je zamyslieť sa nad stravou. V jesenných a zimných mesiacoch treba zvlášť dbať na výživu.

Okrem nevyhnutného príjmu živín (bielkovín, tukov a cukrov) je tiež potrebný dostatočný prísun vitamínov. Na správnu funkciu imunity sa odporúčajú predovšetkým vitamíny B,C,D E. Nevyhnutné sú aj stopové prvky, predovšetkým zinku a selénu, ale aj železa a medi. Zdrojom týchto prvkov sú napr. huby, losos, zelený čaj, jogurty, tmavá čokoláda, ustrice, ryby, mandle, jahody, cesnak.

Cesnak je zdrojom mnohých vitamínov a minerálov, ale má aj významné antibakteriálne a antivírusové účinky. Znižuje riziko ochorenia a významne skráti dĺžku choroby.

MUDr. Lenka Benáková

Potravinová pomoc

Trnavská arcidiecézna charita, distribútor potravinovej pomoci, v polovici septembra oznámila obecným úradom, že spolupracuje na hľadaní náhradných riešení, ktoré by umožnili výdaj potravín v čo najkratšom čase. TADCH žiada informovať občanov o súčasnom stave - problém je na strane dodávateľa potravín. Pôdohospodárska platobná agentúra vydala naposledy usmernenie č. 6 z 12.9.2011. **(b)**

Výstava v Sklepárovcí

Klub dôchodcov v Kálnici už tradične pripravuje v priestoroch Klubu v Sklepárovcí výstavu ovocia, zeleniny, kvetov, včelích produktov a prác detí.

Výstava bude počas kálnických hodov, t.j. v posledný októbrový víkend v sobotu **29.10.2011** a v nedeľu **30.10.2011**.

Vážení spoluobčania, pochváľte sa a prineste svoje vypestované produkty zeleniny, ovocia a kvetov.

Predbežný termín na prípravu a prinesenie uvedenej výstavy bude piatok 28.10.2011 v klube od 18.00 hod. Spresnenie termínu bude v miestnom rozhlase.

Ďakujeme za vašu spoluprácu, ako aj na návštevu

Výbor Klubu dôchodcov

Milan Stano – Pieseň o rodnom kraji

Návrh k maľbe v Kultúrnom dome v Kálnici vznikol v druhej polovici sedemdesiatych rokov, kedy som sa popri maľbe venoval hlavne drevorezu. Vznikol na podklade niekoľkých drevorezov, v ktorom je ústredným motívom vzťahujúca sa dievčina s písťalou, ktorá symbolizuje poetický obraz rodného kraja.

Dolu je zobrazená zimná cesta do Kálnice aj s našimi horami na obzore Inovcom počnúc, Súdenicami a Ostrým vrchom končiac. Dolu v strede je Grónskych dom a vpravo sú budovy JRD. Motív od dievčiny vľavo je pohľad na stred Kálnice z Chrasti, kde vľavo je vidieť náš stanovský dvor, kde v časoch môjho detstva žilo sedem rodín. Potom je tam pohľad na kostol so zvonnicou, budova Jednoty so sálou, kde bývali dedinské zábavy a svadby. Vpravo je vidieť vrch Sochoň, kde sme chodili na snežienky.

Od dievčiny vpravo je postava mojej babky Zuzany Dovinovej, s ktorou som chodil ako malý chlapec na role okopávať zemiaky. Je tam i postava môjho otca ako kosí, chlaca pastiera, somienka ako som pásal kozu, kravu a pasúci sa

koník ako symbol krásy a energie. Bol by som veľmi rád, keby prori pohľade na tento môj výtvor i vo vás zostalo niečo z tohto krásneho detstva, čo som v Kálnici prežil.

Milan Stano

Na fotografii Ing. J. Krchnavého Milan Stano opravuje poškodenú maľbu na stene v sále KD v sobotu 9.7.2011

Podakovanie Milanovi Stanovi

Je tomu už 24 rokov, čo vo veľkej sále Kultúrneho domu v Kálnici bol pri maľovke zatretý a zatečením znehodnotený veľkoplošný nástenný obraz od Milana Stanu. Obraz autor namaľoval v roku 1979 pri príležitosti otvorenia novovybudovaného Kultúrneho domu, ktorý znázorňoval pohľady na našu obec, nad ktorou sa vznášala víla šťastia. Zatečenie obrazu, stien i viacerých častí Kultúrneho domu bolo spôsobované poškodzovaním krytiny veľkorozmerenej plochej strechy v dôsledku zmeny teplôt a poveternostnými vplyvmi. Stena od tej doby sa preto niekoľkokrát musela premaľovať, čím sa obraz zatrel a úplne na pohľad stratil. Pri súčasnej rekonštrukcii kultúrneho domu a úprave steny zoškriabaním poškodených maľoviek sa objavila silueta časti obrazu na jeho pôvodnom podklade. Vyzeralo to ako zaujímavý archeologický objav, ktorý by bolo vhodné znova zrekonštruovať. O jeho obnovenie bol požiadaný na valnom zhromaždení Miestneho odboru Matice Slovenskej jej člen i autor obrazu p. Milan Stano. V priebehu júlového víkendu p. Milan Stano z vysokého lešenia za podpory obce obraz nezištné opravil, doplnil a domaľoval. Odteraz znovu tvorí zaujímavý a pekný umelecký doplnok nášho kultúrneho domu. Vyslovujeme mu za to i touto cestou úprimné a verejné podakovanie.

Ing. Miroslav Borcovan, predseda MO MS v Kálnici

LETNÉ BIBLICKÉ TÁBORY

Tento rok sme sa rozhodli pripraviť dva letné tábory.

Prvý tábor bol v dňoch 25. - 29. 7. 2011 a bol pre najmladšie deti v našom cirkevnom zbore. Tábor sa zúčastnilo 9 detí z Beckova, Kálnice a Rakolúb.

Každé ráno deti prichádzali na faru a spoločne sme čakali, kým sme sa všetci

zišli. Začali sme so spoznávacou hrou. Potom sme sa hrali ešte ďalšie hry. Deti najviac bavila hra „chvostíky“. Doobeda sme si rozprávali príbehy z Biblie. Hovorili sme o Noáchovi a jeho arche, o obrátení apoštola Pavla a mnohé ďalšie. Deti mali aj voľný program, kedy hrali stolný futbal, hrali sa s loptou alebo boli vonku. Na obed sme chodili do pizzerie v Beckove. Pred obedom sme sa s deťmi pomodlili a poďakovali Pánu Bohu za celý deň a zaželali si dobrú chuť. Po obede sme sa ešte hrávali a mali sme tvorivé dielne, kde sme vyrábali korunky na hlavy, obraz Noáchovej archy alebo pozdravy. Na konci každého dňa sme si zaželali dobrú noc a tešili sme sa na ďalší deň.

Druhý tábor bol pre staršie deti a mládež. Bol to v poradí už siedmy. A po dvoch rokoch v Matejkovej sme vyskúšali nové miesto, Tábor u Svitkov pri Myjave. Tábor sa zúčastnilo 26 detí z Beckova, Kálnice, Beckovskej Viesky, Rakolúb, Bratislavy, Bernolákova, Levíc a Brezna a 7 dospelých. Okrem známych tvári sme mohli spoznať nových kamarátov a veríme, že budúci rok nás bude opäť viac.

Náš tábor sa volal „VELKÉ EGYPTSKÉ DOBRODRUŽSTVO“. Celý týždeň sme hovorili o Jozefovi, o tom, čo vo svojom živote zažil. Jozef to nemal ľahké. Bratia ho nenávideli a predali ho do otroctva do ďalekého Egypta. Tam sa dostal do väzenia, aj keď nič zlé nespravil. Ale Jozef ani v najťažších chvíľach života nezabudol na Pána Boha, ktorý bol s ním. Jozef Mu stále dôveroval. A tak sa z väznice nakoniec stáva správca celého Egypta.

Každé ráno sme vstávali na rannú hru,

prípadne rozcvičku, ktorú pripravovali dvaja mládežníci: Janko a Marek. Potom boli ranné stíšenia, kde sme sa zamýšľali nad významom Modlitby Pánovej. Potom sme mali raňajky. Po nich bola lekcija o Jozefovi. Po obede sme mávali tvorivé dielne, kde si deti vyrábali sadrové odliatky tváre, kvetinky a anjelikov z papiera. Vo voľnom čase deti hrali stolný futbal, boli na izbách, rozprávali sa alebo hrali tenis na krásnom tenisovom kurte v priestoroch tábora.

Každý deň sme hrali tzv. Veľkú hru, kde deti súťažili v 4 tímoch: Tutanchamoni, Múmie, Skarab a Káhira (v tomto poradí sa nakoniec aj tímy, podľa počtu bodov, umiestnili). Deti súťažili v športových disciplínach a zbierali body pre svoje skupiny.

& Večer sme hrávali hry v spoločenskej miestnosti, spievali sme piesne, modlili sa. Naša mládež si pripravila každý večer scénu na pokračovanie, za čo im ďakujeme :). Scénka bola o dvoch deťoch, ktoré sa nemohli vystáť a nenávideli sa. Nakoniec, keď prijali Pána Ježiša do svojho srdca, si odpustili a stali sa z nich verní priatelia.

Pán Boh nám požeňnal krásne počasie a my sme sa boli v pondelok a v utorok kúpať na kúpalisku v Myjave. Veľmi dobre sme si zaplávali, zabavili sa a vyšantili sa do syňa.

Deti sa ako každoročne tešili na nočnú hru, a tak sme im tento rok pripravili hneď dve.

Ďakujeme našej pani farárke, ktorá tento tábor zorganizovala a zabezpečila všetko, čo bolo potrebné a našla si aj s manželom Mirkom čas a venuovala sa nám.

Ďakujeme tetám Ruženke Bandúrovej a Renátke Benko, ktoré nám pripravovali desiata, olovrant, keď bolo treba aj druhé večere a pomáhali nám s hrmi.

Ďakujeme mládežníkom, ktorí si v tomto roku vzali na seba programové organizovanie tábora, hry, lekcije a pripravila si aj večerný program.

Ale naše najväčšie ďakujem patrí nášmu láskavému nebeskému Otcovi, Pánu Bohu za Jeho lásku a za to, že tento tábor mohol byť. Ďakujeme Mu za silu pri príprave tábora, za pekné počasie a hlavne za čas strávený s Ním a s priateľmi.

Už teraz sa tešíme na ďalší tábor, ktorý s Božou pomocou bude už cez ďalšie prázdniny :) a veríme, že sa stretne viacero a spoločne prežijeme najkrajší prázdninový týždeň.

Za mládež Tánka Filipová

Kálnické poľovnícke okienko

Obec Kálnica prostredníctvom oboch kálnických poľovníckych združení, Poľovného združenia Sever a Poľovnej spoločnosti Ostré vrchy, ktoré vykonávajú právo poľovníctva v jej chotári, zaujala a udržuje

Ing. Arpáš a Mgr. Kucharovič

si popredné postavenie v povedomí početnej poľovníckej verejnosti trenčianskeho regiónu. Do činnosti, súvisiacich so starostlivosťou o voľne žijúcu poľovnú zver a plnenie plánovaného lovu je v našej obci aktívne zapojených viac ako 50 členov oboch združení. Ich práca, nielen najaktívnejších členov, ale aj oboch kolektívov bola už aj v minulosti viackrát morálne ohodnotená. Nebolo tomu inak ani v tomto roku.

Dňa 30. júna 2011 sa v Trenčíne uskutočnilo zasadnutie Rady RgO SPZ, na ktorej sa zúčastnili delegovaní zástupcovia 44 poľovníckych združení nášho regiónu. Jedným z bodov Rady bolo aj odovzdanie vyznamenaní jednotlivcom a kolektívom. Medzi ocenenými medailou 3. stupňa boli aj Predseda predstavenstva Poľovnej spoločnosti Ostré vrchy Milan Valovič pri príležitosti životného jubilea 70 rokov za dlhoročnú mimoriadne aktívnu činnosť pri výkone

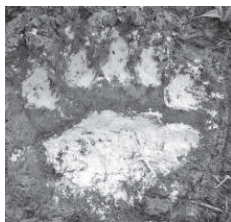

Ing. Arpáš, J. Krchnavý, R. Hládek

funkcie a Ing. Igor Vojta z PZ Sever. Medailou Zlatého kamzíka bol pri príležitosti životného jubilea 60 rokov, za dlhoročnú obetavú prácu v rámci hodnotiteľskej a poľovníckej komisie RgO, pri výkone funkcie hospodára PZ ocenený hospodár PZ Sever Ján Krchnavý. Osobne som presvedčený, že v tomto roku mohli byť ocenení aj ďalší členovia z oboch združení, ktorí sa dožili okrúhlych životných jubileí, predovšetkým p. Luboslav Kmeťo. Preto očakávam v budúcom roku od výboru PZ Sever, že včas vyhodnotí prácu svojich členov a zašle návrh na udelenie vyznamenaní.

Dňa 3.9.2011 na nádvorí kaštieľa vo Svätom Antone pri príležitosti 21. ročníka

celoslovenských poľovníckych slávností Dní svätého Huberta, odovzdal prezident SPK a SPZ Ing. Tibor Lebocký Mgr. Jánovi Kucharovičovi najvyššie vyznamenanie SPZ Medailu sv. Huberta. Medaila mu bola udelená za mimoriadne aktívnu činnosť pri práci v rámci RgO SPZ Trenčín, osvetovej komisie SPZ a organizovanie rôznych poľovníckych podujatí.

Členovia oboch združení nezaháľali ani počas letných mesiacov. Pripravili pre zver dostatočné množstvo krmiva, opravili a zhotovili nové krmné zariadenia. Príroda však v tomto roku „pripravila“ pre zver obrovské množstvo pochúťok – registrujeme mimoriadnu úrodu žaluďov a bukvíc, ktoré sú pre zver najväčším lákadlom. Od polovice septembra sme v našich chotároch

R. Hládek a Ing. Vojta

svedkami jelenej ruje, ktorá sa však v dôsledku vysokých teplôt presúva do nočných hodín. Nutné je spomenúť aj nový fenomén v našich horách, a to je výskyt šeliem, predovšetkým medvedov a rysov. Aj keď sa v minulosti občas v našich horách tieto vyskytli, v tomto roku sa eviduje v pohorí Považského Inovca podľa rôznych zdrojov až 5-8 medvedov. Jeden z nich si začiatkom leta „odniesol“ sud naplnený krmivom v oblasti Súdeníc a boli nájdené aj zbytky zveriny strhutej ryšom. Výskyt medveďa dokumentuje aj fotografia stopy medveďa, ktorá bola odfotená v júli v susedných horách na Kulháni. Treba však pripomenúť, že tieto druhy zveri sú po celý rok chránené.

Mgr. Ján Kucharovič, člen predstavenstva OPK a RgO SPZ Trenčín

R. Hládek a M. Valovič

Ďalší rozvoj včelárstva v obci

V programe EÚ sa čoraz nástojčivejšie objavuje nevyhnutnosť podpory udržania a rozšírenia chovu včiel. Bez ich opelovacej činnosti nie je možné už zabezpečiť nielen zintenzívnenie poľnohospodárskej výroby, ale i udržanie viacerých rastlinných druhov, ktoré postupne nenávratne v prírode vymierajú.

Je preto zaujímavé poinformovať verejnosť o situácii i aktivitách včelárov v našej obci patriacich do základnej organizácie SZV v Novom Meste nad Váhom.

V súčasnosti v Kálnici evidujeme 18 včelárov, ktorí obhospodarujú 205 včelstiev. Ich zdravotný stav je vďaka vzájomnej spolupráci a jednotnej aplikácii liečiv veľmi dobrý. A počet včelstiev stúpa.

Zároveň členovia zúčastňujú sa rôznych spoločných i odborných aktivít, v ktorých sú príkladom i pre ostatných členov základnej organizácie. Z ich činnosti uvádzam:

V tomto roku sa pokračuje na 2. etape výstavby 1. Slovenského včelárskeho náučného chodníka J. M. Hurbana, pozostávajúcej z dostavby prístreškov pre účastníkov prehliadky a úprave niektorých stanovišť.

Už po druhýkrát v tomto roku zúčastnili sa brigády vo včelárskom skanzene v Kráľovej pri Senci, kde nielen vysádzali nové stromy, ale i odstraňovali nebezpečné a choré stromy.

Po dvakrát navštívili sme úspešne Výskumný ústav rastlinnej výroby v Piešťanoch, s ktorým sme nadviazali spoluprácu s cieľom získať sadenice nielen medonosných, ale i liečivých rastlín.

Svoje vedomosti snažili sa rozšíriť exkurziou u popredného veľkovčelára s chovom nad 300 včelstiev i u chovateľa matiek, ktorých nakúpením snažili sa zvýšiť kvalitu včelstiev.

Návštevou Slovenskej včelárskej výstavy v Banskej Bystrici s prezretím ich novozriadeného náučného chodníka sa snažili zvýšiť si svoje odborné poznatky o moderných technológiách.

Odborný rast považujú za zvlášť dôležitý v tomto období, keď sa pripravujú včelstvá na úspešné prezimovanie a následný bohatý jarný rozvoj.

Celkove môžeme skonštatovať, že v Kálnici včelárstvu i jeho členom sa darí, čo pociťuje i okolitá príroda na bohatom prevčelení... a

Ing. M. Borcovan

ČO SA MI STALO

V čase, keď som chodila na vysokú školu som istý čas bývala u maminých známych. Volala som ich tak ako moja maminka, krstná a krstný. Bola som ako bezdomovec, ale spokojná. Každý víkend som bývala niekde inde. Jeden týždeň som bola u rodičov, druhý u priateľa a tretí u známych. Takto som sa „sfahovala“ takmer tri roky. Bolo mi dobre. Síce som si pripadala ako príživník, hlavne v Bratislave, pretože odo mňa nechceli ani korunu za ubytovanie ani za stravu. Mala som sa ako princezná.

O šesť rokov neskôr krstný z Bratislavy podľahol zákernej chorobe a ja som sa s ním šla rozlúčiť na pohreb. Veľmi ma bolelo, že som ho viac-menej z pohodlnosti nešla navštíviť v čase, keď ho trápila choroba.

Neviem slovami vyjadriť, čo som cítila, keď čítali rozlúčku zomrelého a v ňom sa krstný lúčil s rodinou, deťmi, manželkou a milovanou Soničkou a Lubkom, teda so mnou a mojím manželom. To slovo „milovaná“ ma bodlo tak hlboko. Až tu som pochopila, čo som pre neho a jeho ženu skutočne znamenala. Žiaľu, ktorý sa ma zmocnil vo chvíli, keď to prečítali, som sa nevedela dlho zbaviť. Sľúbila som si však, že sa budem snažiť, aby som každý deň objala svojich najdrahších. Ak sa mi to nepodarí, aspoň budem na nich milá. Pretože neviem, kedy sme spolu naposledy. A hlavne... ako veľa pre nich znamenám.

Soňa Pečitová - Merešová

Michal Krajčik – vynálezca a senior (1923). Pokračovanie rozhovoru zo 16. marca 2011. III. Kálnica (od 1999) - (dokončenie)

Druhá návšteva u Michala Krajčika

DB: Situáciu v Československu sa zmenila, po „sametovej“ revolúcii sa otvorila možnosť na návrat aj pre vás. Skúsenosti vo vlasti sú aj po rokoch rozpačité. Čím sa zaoberáte v súčasnosti?

Posledné roky sa zaoberám nielen elektronikou (mám zlé skúsenosti, na Slovensku nie je záujem o tento obor). V Nemecku si firma zaviazala zamestnanca v pracovnej zmluve, že originálne myšlienky má povinnosť ponúknuť najskôr vlastnej firme. Siemens mi ako zamestnanec urobil na firemné náklady patentový prieskum a potvrdil mi písomne, že je to čisté (17.4.1987), o tento patent nemá záujem. Chcel som túto ideu realizovať na Slovensku. Bol som schopný výskum zabezpečiť aj komplet elektronickej materiálom. Hľadal som kontakty, ale listy, ktoré som posielal z Nemecka na Slovensko sa začali strácať (prvý až tretí mesiac roku 2000 z dvanásť listov deväť neprišlo). Mám odložené len potvrdenia z nemeckej pošty.

DB: Udržovali ste kontakt s vlasťou?

Kontakt s vlasťou som udržiaval aj počas emigrácie, prvých 10 rokov ale nedovolili mojej mame vycestovať ku mne na návštevu, hoci úradné smernice to nezakazovali, lebo bola dôchodkyňa.

Pri 10. výročí okupácie ma požiadala nemecká televízia o rozhovor o mojom desaťročnom exile. Na prvú otázku, ako sa cítim v exile som reagoval prekvapene, že ja to nepociťujem ako exil, ale že sa cítim ako doma. Pociť som spôsobený tým, že na pracovisku, na predmestí, kde som býval, všade sa ku nám emigrantom z dôvodov okupácie chovali veľmi priateľsky. Natočili film v mojom byte, ktorý mi už vtedy patril, kde som si postažoval na neochotu našich orgánov dávať povolenie na návštevy vycestovať k nám utečencom. Ďalej som ešte naznačil odborné veci, ukazoval som pred kamerou odborné časopisy, ktoré boli u nás prísne tajné, ale v Nemecku boli všade dostupné, napr. Inter Avia (propagoval vojenskú techniku) a iné odborné časopisy. Film bol dvakrát vysielaný a ja som hneď poslal mame nové pozvanie, ktoré muselo byť overené notárom, čo stálo 20 mariek, ale obecný úrad, kde som býval, overoval podpis za tri marky. V ČSSR to akceptovali. Peniaze bolo vtedy možné poslať len cez Tuzex, to som aj robil. Bolo veľmi príjemné a priateľské zo strany Nemecka, že tento pravidelný obnos bol oslobodený od daní. O to som mal nižšie dane – ak by som bol posielal mesačne tristo mariek, tak mi štát na konci roka vrátil sto mariek (33 % bola daň z príjmu). Nemusel som mať štátne občianstvo, aby som túto výhodu mal aj ako cudzinec. Zo všetkými cudzincami takto zaobchádzali. Ukladal som peniaze aj pre dcéru na vkladnú knižku, keď prišli do Nemecka, hodili sa. Nepil som a nefajčil, mohol som peniaze ušetriť.

Využíval som každú príležitosť, aby som sa vzdelával.

DB: Kedy k vám prišla mama?

Mama prišla ku mne prvýkrát v roku 1979 na pozvanie, potrebovala nový pas, tak prišla až o rok neskôr. Prišla autobusom do Viedne, vyzdvihli sme ju autom a dovezli do Mnichova. Prvé zážitky sa nedajú opísať, boli dojemné. Pôvodne som plánoval ísť do Talianska k moru, okamžite som dostal vízum do Francúzska, tam sme išli k moru na dovolenku. Veľmi sa jej páčilo. Mamička potom ešte niekoľkokrát v Nemecku (zomrela 1991). V Novom Meste nad Váhom veľmi mi pomáhala v styku s mamou MUDr. Kouřilová, dokonca ju brávala k svojim rodičom na návštevu.

DB: Ktoré miesta ste navštívili ako prvý vo vlasti?

Mám veľmi pekné spomienky pri mojich prvých návštevách Slovenka, prespal som u p. farára Milana Kubíka na Starej Turej. V Mostišti som bol navštíviť Dobrovôlny požiarneho zbor a odtiaľ som poslal (ako vojak v slovenskej uniforme som poslal mladého chlapca k mojej mame do Trenčianskych Bohuslavíc, kde sme vtedy bývali, že som SNP prežil a že som na ceste do

Inoveckých hôr, ale že idem po moravskej strane, čo som považoval za bezpečnejšie vzhľadom na priemysel na ľavej strane. Moja mamička vtedy veľmi premyslene zorganizovala falošný osobný doklad, ktorý vystavil úrad v Bošáci a fotografiu potvrdil notár v Beckove. Tento doklad mi dovezol môj bratranec Štefan Valovič z Kálnice do Mostišťa. Potom som išiel domov vlakom. Doteraz ho opatrujem. V strážnom domku sme mali ubytovanú nemeckú posádku, nemohol som byť doma, býval som v Kálnici. Tam ma aj na Ondreja pri razii Nemci s Kálničami odvedli do Beckova (30.11.1944).

DB: Ako to bolo?

Mal som sa prihlásiť do domobrany, ale bol som v povstaní, neponáhľal som tam. Ani som to nevedel. Myslel som, že prežijem do konca vojny bez toho, aby som musel „obracáť kabát“. Ale po 30.11. som sa prihlásil v nMNV do domobrany. Bol som odvolený do Bratislavy, kde sme chodili v Petržalke zabezpečovali kladenie špec. Telefónnych káblov, pretože bolo plánované zastavenie frontu na území slov.rak. Hranici. Tam som prvýkrát videl koncentračný tábor, ako sa zachádza so Židmi, ktorí ešte môžu robiť a kopáť zákopy a tými, ktorí už nemôžu robiť. Bolo to otrasné, kde sme mohli, tak sme potajomky židom ponechávali jedlo. Chodieval som skoro každú nedelu vlakom do Kálnice, vlak bol pre domobranu zadarmo a pri jednej ceste v piatok poobede vlak ostal pred Leopoldovým stáť, pretože ruské tanky začali ostreľovať trať. Vlak ďalej neišiel a došiel som pešo šťastlivo do Kálnice. Po ceste som išiel sám, väčšinou som išiel od samoty od sedliackeho dvora, ľudia mi dali najesť, a vtedy som videl, ako sa všade zakopávali do zeme cenné veci, ľudia sa pripravovali na prechod frontu. Zažil som aj obsadenie Kálnice rumunskými jednotkami.

DB: Vraj sa odborne zaoberáte čínštinou?

Prvú prednášku o čínštine som mal na zjazde slavistov, bol to 11. medzinárodný zjazd slavistov v Bratislave 30.8.- až 8.9.1993 – mal som diskusný príspevok ako neakademik, už mi nemôže nikto vziať túto myšlienku – že Slovania sme boli až pri čínskych hraniciach a prevzali sme veľa slov, ktoré sa zhodujú nielen zvukovo, ale aj obsahovo. Dokonca jedna slovenská pesnička sa spieva na severozápadnej čínskej hranici. Niektoré slovenské slová sa tvarom dalo by sa povedať vonkajšou stavbou, podobajú výslovnosťou čínskym slovám.

Táto osobná záľuba vznikla – štúdium čínštiny – okolo r. 1984 v práci. Mali sme tam medzinárodné osadenstvo, začal som sa pýtať na niektoré slová v rôznych jazykoch. Venoval som sa čínštine.

V škole som sa učil nemecky, francúzsky a latinsky, potom rusky. Môj koníček bola deskriptívna geometria a slaboprád.

DB: Kedy ste prvýkrát prišli na Slovensko po emigrácii?

V roku 1992 ešte do Československa. Bola vtedy všeobecná amnestia, vzťahovalo sa to aj na mňa. Prvé čo bolo, išiel som na hrob mojich rodičov, sú pochovaní v Starej Turej, končili tam v strážnom domku. Navštívil som aj povstalecké miesta, nadviazal som aj kontakt so žilinským časopisom Cieľ, napísali so mnou rozhovor, ktorý vyšiel na 4 pokračovania o SNP. Týkal sa účasť žilinskej posádky v povstaní na Strečne, pretože ako veliteľ rádiovoza som odišiel s celou posádkou voza až na jedného (6). Na Strečne sme boli prvých 14 dní s rádiovozom, oficiálne to bolo SV Žilina a na Dubnej skale. Prvé som navštívil Dubnú skalu – malá železničná stanica za Strečnom pre osobné vlaky – našiel som aj miesto, kde som mal zamaskovaný rádiovoz, urobil som si pár fotografií, veľmi ma zarmútilo, že tam nebola žiadna pamätaná tabuľa. Bol postavený veľký pamätník pri Strečne. Napadli nás nemecké štyky, bolo ich päť, jedna mi čiastočne rozstrelala rádiový voz, ale podarilo sa mi ešte v noci ustúpiť do Martina a počas dňa dať rádiovoz natoľko do poriadku, že sme sa mohli vrátiť na Dubnú skalu a znovu udržiavať bezdrôtové spojenie s letiskom Na troch duboch a s kasárňami v Martine. Bol som ešte v Banskej Bystrici – 1994 – okružie výročie SNP. Chcel som navštíviť môjho veliteľa kpt. Šlajcharta, ale som sa s ním nestretol. Lebo sprevádzal francúzskych partizánov po horách a mňa nepustili do areálu, lebo nikde som nebol registrovaný ako partizán, považoval som to za svoju povinnosť. Samozrejme, bol som aj v Kálnici.

Od roku 2000 som chodil na Slovensko voľne. Bol som dopísaný do zoznamu voľičov v obci Kálnica.

DB: V Kálnici sa predsa len cítite najviac doma, aj keď nebývate vo „svojom“. Kedy ste sa vrátili?

V Kálnici prebývam (sa zdržujem) vždy niekoľko mesiacov v roku. Chodím aj na dlhšie pobyty k moru. Najskôr som býval u Anny Hladkej, niekoľkokrát som menil ubytovanie, a teraz bývam u Zuzky a Janka Hladkých. Pani domu aj perie moje veci. Vzorne vyžehlený a škrabovým sprejom spevnený golier na košeli aj starého človeka poteší. Som tu spokojný. Mám tu priateľov a som doma. Trvalý pobyt mám stále v Nemecku.

Pán Krajčik, ďakujeme Vám za rozhovor a do ďalších rokov želáme veľa zdravia, životného optimizmu a humoru, s ktorým sa veci života prijímajú oveľa ľahšie.

Dana Badžgoňová

Ján Krchnavý – Grimutovský

So svojimi spomienkami a hádankami sa nami podelil náš najstarší senior mužského rodu, Ján Krchnavý-Grimutovský (1920).

HÁDANKY

- Koľko je veselých dní so zlou ženou? (dva: svadba a pohreb)
- Pri rozvoде, keď majú jedno dieťa, ako sa rozdelia? (jeden si ho vezme a druhý musí platiť)
- V čom sa podobá úradník a koleso? (objedávajú sa musia masťiť)
- Čo príde najprv na mladú nevestu po sobáší? (meno)
- Čo bolo skôr, vajce alebo sliepka? (najprv bol kohút, aj na veži je u pohanov)
- Napíš šesťkrát číslicu 6 tak, aby to spolu dalo 67. (66/66+66=1+66=67)

SPOMIENKA NA DOLINA

Dolinov otec bol súkromne hospodáriaci roľník. Za vojny, po vojne a za socializmu si

svoje povinnosti v dodávkach plnil. Dával mäso, mlieko, vajčka, obilie, všetko, čo mu predpísali. Neraz mu pre rodninu nezostalo a čo bolo povinné, za to sa málo platilo. Za socializmu bol prenasledovaný, lebo do družstva nechcel podpísať. Napriek tomu sa syn zamestnal v JRD ako šofér na traktore. Vozili repu, sám si aj nakladal aj zhodil. Na druhom traktore bol traktorista a dvaja robotníci a toľko dovezli ako Dolino. Pri výplate, nuž vše rovno, dostal toľko, ako aj oni. Tak sa nahneval, že on nebude na komunistov robiť a odišiel. Po otcovi prebral hospodárstvo. Nechoval sliepky, ošipané, dostal vymeranú pôdu pod horami, tak pásol hovädzí dobytok. Chlap mladý, pevný, aj s medvedmi by bol šiel zápasíť. Keď predal dobytok, mal veľa kamarátov, raz-dva boli peniaze preč. Zabával mládež s frkmi, boli politické, žartovné, i také masťnejšie pre dievčence, všade ho poznali ako vtipkára, robil grimasy, už keď ste sa na neho pozreli, mali ste úsmev na tvári. Aby akosi vynikal, nechal si bradu, fúzy, aj hlavu zarásť, že keď sa holi, že ho brada srbí. Hovoril i po nemecky, ale Nemec mu nerozumel. Nikomu neublížil, jedine žartovným jazykom, pre jeho dôvtip ho všade poznali. Dodávky ale voči strane a vláde už neplnil, že pre komunistov robiť nebude. Raz prišla bezpečnosť, zobrali ho na pohovor pre neplnenie dodávok. Pred ním boli dvaja, pre nejaké huncúctva, jeden si doniesol pár klobások, druhému to prešlo ľahšie. Keď vošiel do miestnosti, jeden ho poznal, privítali sa: „Čo tu robíš? Čo si vyvedol?“ „Dodávky neplním a že som nadával na komunistov.“ Siahne pod kabát, vyťiahne svoju zbraň - položí na stôl pol litra rumu. Policajť doniesol poháriky, ale len malé. „Ja z takých nepijem, musia byť aspoň pol deci.“ Keď vypili a porozprávali frky, že i oni jeho uctia, doniesli pohárik aj pre Dolina. „Ja takú žbrndu nepijem, to mi súkromníci lepšie pijeme. Dajte čosi lepšie!“ Dali tiež rum. Keď prácu skončili a popili – ideme domov. „Ja nejdem, lebo nemám ani na autobus, zabudol som si doma, na stokorunáčku ani nehľadím, lebo nemám. Keď ste ma sem dovezli, aj ma odvezte domov.“ Tak ho dovezli – to bol rozkaz.

Milé kuchárky a kuchári

Pohľad z okna na ovocnú záhradku nám prezradí, že jeseň nekompromisne kraľuje a navyše ponúka prestretý stôl jesenných dobrôt. Zrelé plody nás lákajú nielen krásou farieb, ale aj vôňou. Či už sú to voňavé bobule hrozna, krásne sfarbené jabĺčka alebo hrušky. A čo napríklad taká slivka? Už v dávnych dobách ju poznali pod názvom „sliv“ (praslovanský názov pre modrú farbu).

Toto ovocie bolo populárne už v starom Egypte. Slivky obsahujú vitamín A, všetky vitamíny skupiny B okrem vitamínu B12. Jedna slivka má toľko vitamínu B ako jedna tabletky z lekárne. Slivky vynikajúco optimalizujú metabolizmus cukrov. Ideálne spojenie vápnika a fosforu pôsobí blahodarne na posilnenie kostí a pomáha tráveniu. Sušené slivky sú známe svojím laxatívnym účinkom. Aj tie najľahšie črevá prebudí pohár slivkovej šťavy. Majú priaznivý vplyv na nervovú sústavu, mentálnu sviežosť a odolnosť proti stresu. Pri vymenovávaní kladných účinkov sliviek treba spomenúť to najdôležitejšie. Svojím pôsobením prečisťujú organizmus, zbavujú ho toxických odpadov a kyseliny močovej, čo je obzvlášť dôležité pri liečbe dny a reumatizmu

RÝCHLY SLIVKOVÝ KOLÁČ

2 hrnčeky polohrubej muky, 1 hrček kryštál. cukru, 1 Hera, 1 vanilkový cukor, 1 prášok do pečiva, 2 celé vajčka, 1 hrček mlieka, veľkosť hrnčeka - cca 2,5 dcl.

V miske zmiešajte múku, kryšt. cukor, 1 vanilkový cukor a pridajte trochu roztopenú heru a rukou zmiešajte tak, aby vznikla posýpka. Jeden hrček z posýpky odoberte a odložte. Použijete neskôr na posypanie sliviek a cesta. K zvyšku posýpky pridajte 1 prášok do pečiva, 2 celé vajčka, 1 hrček mlieka a vypracujte cesto, ktoré nalejte na vymastený a múkou vysypaný plech. Na cesto poukladajte polovičky rozpolených sliviek reznou stranou smerom hore a posypte odloženou posýpkou. Pečte pri cca 200°C 20-30 min. Miesto sliviek môžete použiť akékoľvek ovocie, aj kompótové.

RNDr. Ingrid Ševčíková

Michal Kišš (1894)

NA POVAŽÍ

*Hoj, Považie čarokrásne,
domovina moja,
dávnej slávy nespočetné
pomníky tu stoja.*

*Od Strečna až po hrad Beckov
z oboch brehov Váhu
hniezda orlov – zámky zobia
domovinu drahú.*

*Tieto zámky, bárs i v rumoch
hlásajú nám zjavne,
že i Slovák žil kedysi
na Slovensku slávne.*

*A keď hladím na tie zámky
srdce mocne bije:
Či ten národ, čo ich staval,
precitne, ožije?*

*Boh je s nami teda iste,
pošle lepšie časy,
nech len Slovák uctí seba,
ku svetlu sa hlási.*

*Svitne deň a v novej kráse
všetko sa zajasá;
modlime sa, aby prišla
čím skôr rodu spása!*

*A že príjde svobodenka,
pevnú nádej máme,
a tú nádej zo srdc svojich
vyrvat si nedáme!*

cit.: KIŠŠ, Michal: Z doby utrpenia. Zlatý fond denníka SME 2008, [cit. 13.9.2011].

Michal Kišš

(* 1846 Uhrovec - † 1927 Trenčín) - učiteľ, „prostonárodný veršovník slovenský“ (Chrobák Dobroslav, Rukoväť dejín slovenskej literatúry)

Hlavalam

Mišo a Jano (volajú ho tiež „Zelený širák“, čo je po nemecky Grünhut) sedia spolu v krčme u Potočka. Mišo pozerá televízor a Jano v Trenčianskych novinách číta práve článok o otvorení výstavy v novomestskom múzeu pod názvom Keramika v priebehu marca a apríla. Jano zrazu hovorí: „Počuj, Mišo, ľúbi sa ti keramika?“ Mišo skoro okamžite odpovedá: „Ani veľmi nie. Radšej taká, ktorá ticho leží.“ Jano sa smeje, až sa mu brucho natriasa. „To by sa ti tak ľúbila, kerá ticho leží! Také voľačo si naposledy zažil pred polstoročím! Čítame o výstave keramiky. Ja som povedal keramika a nie „kerá myká“. Ty trúba z Jericha.“ „Dobre, Jano! S tým polstoročím si ma ale naozaj urazil. Ty trubiroh kálnického hlásnika!“ Červeným vínom, ktoré je dobré na krvinky, si pripili na zdravie a ďalej sú dobrí kamaráti.

Poznámka:

Koľko pravdivých údajov je v tejto príhode? Odpovede môžete poslať – doručíť do pohostinstva u Potočka a ten, kto nájde najviac pravdivých údajov a najrýchlejšie dostane odmenu 10 eur. Pomôcka: viac ako 10 a menej ako 20 (!)

BICYKEL MOJE HOBY

Ten, kto chodí do kálnických hôr, môže často stretnúť niekoľkých cyklistických nadšencov ako, potiac sa, krútiť pedámi bicyklov po strmých horských cestách. Väčšinou sú ich cieľe Inovecká chata, Kulháň-Duchonka, Bezovec, Topoľčiansky hrad a najčastejšie zrub na Izbe a iné. Podľa futbalovej hantírky sú to väčšinou „starí páni“.

A prečo vo svojom voľnom čase radšej nesedia v hostinci pri dobrom pive, ale sa potia na bicykloch? Nuž, pretože pohybové aktivity človeku pomáhajú udržiavať si dobré zdravie „a o tom to je“.

V Kálnických ozvenách sa už objavil krátky článok o jednom takomto výlete. Na základe toho ma požiadala pani redaktorka ozvien, aby som článok doplnil a napísal niečo viac o našom cyklistickom hoby.

Namietal som, že v podstate neviem ani o čom písať a či to pre čitateľa bude zaujímavé. Nakoniec som sa nechal presvedčiť, a tu je výsledok.

Pešiu turistiku som bol nútený zavesiť na klince, lebo ma pobolievali kĺby. Tak som skúsil bicykel. Za podpory istého výživového doplnku dnes bez bolestivých pocitov prekonávam spolu s ďalšími cyklistami 20 až 60 kilometrové cyklotrasy väčšinou v okolitých horských terénoch. Túto informáciu sem dávam

pre tých, ktorí váhajú začať s intenzívnejším pohybom.

Najskôr sa musím priznať, že organizácia našich akcií nie je zastrešená TJ. Neskoršie uvediem aj prečo. Naše výlety dlhodobo neplánujeme, čo zjednodušuje organizovanie

foto: Miroslav Bušo

našich akcií. Časom sme si zaužívali stabilný čas a miesto odchodov. Kto chce ísť s nami, môže sa niektorého z nás spýtať alebo prísť v nedeľu o 9:00 (od septembra o 8:00) v prípade dobrého počasia k mostu pri Jednote. Takmer každý týždeň niektorí z nás sadajú na bicykle. A keď nie, pre také prípady mám napríklad ja svoj individuálny cieľ, prípadne sa mobilom pokúsim niekoho zmobilizovať. Ciele našich trás sa dohodnú väčšinou na poslednú chvíľu, lebo cieľ nepovažujeme za podstatný. Podstatná je možnosť pohybu v horskom prostredí. Pri tomto type organizácie je každý zodpovedný sám za seba, teda ide na vlastné riziko. To ale neznamená, že si pri problémoch nepomáhame. Každý však musí byť vybavený tak, aby zvládol najmä technické problémy v prípade potreby aj sám.

Iné je to pri organizácii pod hlavičkou TJ. Organizátor nesie zodpovednosť za bezpečný návrat účastníkov. Čo sa týka bezpečnosti, je rozdiel medzi pešou turistikou a cykloturistikou. Vedúci akcie musí byť pripravený vysporiadať sa s rôznymi organizačnými i technicko-bezpečnostnými nástrahami. Najmä pri účasti prízemných cyklistov. To je príčina, prečo sa nikto z nás „nehne“ do organizácie cyklo akcií poriadaných TJ. Najzávažnejším argumentom však je, že vedúci „vypravy“ musí byť cvičiteľom cykloturistiky. A v TJ nikto nemá túto špecializáciu. To je na ospravedlnenie pre výbor TJ Zavažan.

Samozrejme, že je bezpečnejšie bicyklovať v horách v kolektíve. Aj preto vítame, keď sa nám podarí získať niekoho nového „do partie“. K tomu by mohol prispieť aj tento príspevok do ozvien. Ak sa teda rozhodnete pre bicykel, radi vám poradíme aké vybavenie potrebujete, aby ste sa vyhli v teréne možným nepríjemným prekvapeniam. Tešíme sa na všetkých, ktorí sa k nám pridajú a prajem im príjemné cyklistické zážitky.

Ak vám ale chýba „kondička“, nepúšťajte sa hneď na dlhú trasu. To je cesta k znechuteniu si bicykla. Najskôr sa otestujte po bezpečnej horskej ceste, napríklad v kálnickej Krajnej doline. Radšej viackrát. Ak budete mať pocit, že zvládnete aj dlhšiu trasu, pridajte sa.

Ešte sa zmienim, prečo najradšej jazdíme v horskom teréne. V lese je relatívne čistý vzduch na rozdiel od zvráteného prachu a výfukových plynov a hluku na cestách. O nebezpečenstve, ktoré číha na cyklistu v podobe áut ani nehovorím. A tiež nečíha na vás polícia, ak máte chuť po jedle na jedno pivo od smädu. Už teraz počujem uštipačné poznámky, že chodíme cez hory do „krčiem“, kde nás ženy nenájdu. Ja však tvrdím, že je to skôr o slobode a voľnosti, ktorú príroda, dobre zvolená trasa a bicykel ponúkajú. A k tomu určite dobre padne po chutnom jedle krátke posedenie pri dobrom pive. Tak aj toto s nami pri cyklistike môžete zažiť.

Možno by som mal pripojiť ešte zopár informácií o nami navštevovaných lokalitách. Neurobím to. Pridajte sa. Zažijete a uvidíte.

Ján Hladký

DHZ Kálnica informuje

Vážení spoluobčania, touto cestou by sme Vás chceli oboznámiť s činnosťou nášho dobrovoľného hasičského zboru.

V priebehu leta sme sa zapojili do hasičského zvolávacieho systému, ktorý sa použil aj pri požiari rodinného domu p. Valoviča. Týmto ďakujem všetkým ktorí sa tejto nočnej záchranej akcie zúčastnili.

Je nám ľúto, že

naša technika a aktívna členská základňa je v takom stave pre ktorú sa už nemôžeme pravidelne zúčastňovať požiarnych súťaží. Z tohto dôvodu sme sa rozhodli podporiť hlavne naše deti pre ktoré organizujeme rôzne športové dni. Naposledy sme spolu so stolnotenismovým oddielom a kálnickými mamičkami pre ne pripravili „Rozlúčku s prázdninami“ (3.9.2011). Týmto sa chcem poďakovať sponzorom, ktorí nám pomohli materiálne zabezpečiť túto akciu – Lauris R.M., Pohostinstvo Potoček, Ski centrum Kálnica, D. Valovič, TJ Zavažan, Vráblová Monika, Matúš Gajdošech, Ing. V. Vířaz a potraviny Kubo.

V blízkej budúcnosti chceme založiť detské požiarné družstvo mladých hasičov. Deti by sa zúčastňovali hasičskej súťaže „Plameň“. Požiarné družstvo je zložené z dievčat aj chlapcov od veku 8 rokov. V prípade záujmu sa môžete informovať u P. Juríka, M. Hrušovského a M. Borcovana.

Milan Borcovan

Fotografia zo Dňa detí na Kálnickej chate - branný deň 27.5.2011

Aká je perspektíva športu v Kálnici?

Tak, ako vo všetkých oblastiach života našich občanov je to napäté, telovýchovná činnosť v našej obci nie je výnimkou a v súčasnosti prekonáva obdobie, keď sa musíme zamýšľať ako ďalej. Život nás všetkých je čoraz zložitejší, pretechnizovaný a najmä mládež prestáva mať záujem o telesný pohyb a uprednostňuje rôzne iné záujmy a koníčky pred pravidelnou športovou činnosťou. Najmarkantnejšie sa nám to prejavuje v mládežníckych futbalových družstvách žiakov a dorastencov, ale i kategória dospelých má svoje problémy.

I keď pripúšťame, že najmä žiaci v posledných rokoch dosahovali veľmi dobré umiestnenia vo svojej súťaži, generačným prechodom starších hráčov do dorastu tí mladší, ktorí tvoria gro mužstva, musia „dorásť“ do úspešnosti svojich starších predchodcov. Zarážajúca je však skutočnosť, že i keď máme v oboch kategóriách, žiaci i dorast registrovaných po 19 hráčov, žiaci ešte ani raz v šiestich zápasoch nenastúpili kompletne, ale len desiaty a dorastenci vo väčšine zápasov taktiež hrali oslabení o jedného hráča. Natíska sa tu otázka, či to stojí za to zabezpečovať a organizovať túto činnosť, ak od samotných hráčov nie je záujem. Preto i touto cestou chcem ponúknuť možnosť a pozvať i ďalších chlapcov a dievčatá v kategórii žiakov, ale i dorastu, ktorí zatiaľ váhajú, aby prišli na ihrisko a prihlásili sa u trénera pána Jozefa Šlosára.

Žiaci v doterajších 6 kolách ešte nezvítali a sú na konci tabuľky. Dorastenci i napriek spomínaným problémom po 9 kolách sú v Majstrovstve oblasti so ziskom 10 bodov na 11. mieste. Pomerne úspešne si počínajú muži, keď v doterajších 9 kolách získali 13 bodov a sú v tabuľke Majstrovstiev oblasti Trenčín na 8. mieste.

Do pravidelnej súťaže vstupil i **stolnotenisevý oddiel**, keď svoj úvodný zápas 1. kola 6. ligy odohral v Drietome, kde prehrali 16:2. „Pinpongisti“ sa budú musieť zaobísť bez doterajších opôr mužstva – Erika Kukučku a Romana Janegu, ktorí sú dlhodobo pracovne v zahraničí. I preto, viac ako doteraz, dostanú príležitosť mladší hráči. Svoje zápasy budú na rozdiel od predchádzajúcej sezóny, keď hrali v stolnotenisevej herni pri pohostinstve „Potoček“ hrať vo vestibule kultúrneho domu, kde budú aj trénovať. Verím, že v priestoroch kultúrneho domu nájdú svoju pohodu a bude sa im dariť.

Obe tieto činnosti – futbal i stolný tenis sú spojené s cestovaním mužstiev k súperom, čo v mnohých prípadoch, najmä u futbalových mužstiev, je neriešiteľný problém. U mužov si dopravu zabezpečujú sami hráči. Dopravu žiakov i dorastencov na zápasy zabezpečujú niektorí rodičia, resp. funkcionári TJ s určitou dávkou rizika. V prvom polroku na základe schválenia vo výbore FO a odsúhlasenia OcÚ vedúci jednotlivých mužstiev za túto dopravu vyplácali vodičom 5 až 7 eur v závislosti na vzdialenosti do a nad 40 km. Žiaľ, súčasná finančná situácia nám to nedovoľuje a zdá sa, že problém s dopravou bude stále zložitejší. Pokiaľ za nedostatky sa na majstrovský futbalový zápas je u mládežníckych mužstiev 40 eur a u mužov 100 eur + ďalšie disciplinárne opatrenia. Pri troch absenciách je vylúčenie zo súťaže. Vylúčenie zo súťaže, resp. vypadnutie nám hrozí i v prípade nezaplatenia 2 204 eur na delegované osoby rozpísané na štyri splátkové termíny. Najbližší termín je 30.9.2011, dokedy máme uhradiť 551 eur. V súčasnosti máme na účte len 62 eur. V prípade, že futbalový klub platbu nevykoná v stanovenom termíne, bude mu udelená pokuta vo výške 35 eur. Keď ku tomuto pripočítame platby za elektrinu, kde po včasnom nezaplatení hrozí upomienka a následné odpojenie športových kabín, tak zistíme, že činnosť našej organizácie bez potrebných finančných zdrojov je nemožná.

Rovnako si nevieme predstaviť našu činnosť bez pravidelného udržiavania poriadku, čistoty v kabínach a prania športovej výstroje. Toto sa nám darí zabezpečovať k úplnej spokojnosti, i keď za veľmi skromnú odmenu, cez dohody o vykonaní práce so všetkými povinnosťami TJ voči Daňovému úradu. Odvod daní, pravidelné štvrtročné hlásenia, ako i celoročného hlásenie s podaním daňového priznania musí byť samozrejmosťou. Samostatnú kapitolu tvorí registrácia a prihlasovanie a odhlasovanie zamestnancov na dohody o vykonaní práce v Sociálnej poisťovni, kde je potrebné včas odvádzajť úrazové a garančné poistenie zamestnancov s ich prihlasovaním a odhlasovaním. Za nedodržanie stanovených termínov nám taktiež hrozí vysoká pokuta.

Skutočnosť, že náš **športový areál** doteraz môže byť pýchou obce, nie je taktiež lacnou záležitosťou. Jeho pravidelné udržiavanie, kosenie a v prípade suchého leta polievanie, stojí taktiež nemálo finančných prostriedkov. Navyiac si to vyžaduje i brigádnickú pomoc členov TJ, najmä pri hrabaní a odstraňovaní nakoseného sena na tréningovom ihrisku a z

ostatných priestorov. Táto pracovná aktivita však mnohých už omrzela a je to čím ďalej, tým väčší problém zabezpečovať. V tomto roku sme sa o túto činnosť pokúšali za pomoci Poľnohospodárskeho družstva, ktorému sme za túto prácu riadne zaplatili a patrí im naše poďakovanie. Týmto sme ušetrili našu traktorovú kosačku, ktorá je dimenzovaná na kosenie rovných terénov a v súčasnosti ňou kosíme len hlavné ihrisko. Pre jej časté poruchy po opotrebovaní klinových remeňov, remenic a pod. sme museli upustiť od kosenia ostatných priestorov.

Uvedomujeme si, že športový areál neslúži len telovýchovnej jednote, ale aj požiarnikom, deťom zo škôlky a školy a jeho udržiavanie bude potrebné i v budúcnosti.

Vychádzajúc zo skutočnosti, že Obecné zastupiteľstvo v predchádzajúcom roku 2010 nám krátilo dotáciu od obce oproti pôvodnému rozpočtu, keď sme mali v pláne, okrem iného, vybudovať ochranné siete za bránkou od potoka a od susedného pozemku. V obecnom rozpočte na rok 2011 bola schválená dotácia do výšky čerpania v predchádzajúcom roku, čo na zabezpečovanie všetkých činností v súčasnosti nepostačuje a je otázne, či bude táto dotácia napokon poukázaná i v tejto výške.

Výbor futbalového oddielu v záujme šetrenia peňazí rozhodol, že pre budúci rok vypúšťa z užívania a nebude zabezpečovať udržiavanie priestorov tréningového ihriska a ostatných príslušných priestorov. Týmto sa okrem iného vytvorí priestor pre obec, na prípadné uspokojenie tých vlastníkov, ktorí žiadajú túto pôdu o vydanie do užívania.

V predchádzajúcich riadkoch som načrtol len tie najviditeľnejšie problémy, s ktorými sa musíme zaoberať i keď ich je v skutočnosti ďaleko viac. Preto je potrebné, aby aj Obecné zastupiteľstvo, pán starosta, ale i všetci funkcionári a športovci sa začali spoločne zaujímať, aká je perspektíva športu v Kálnici, pokiaľ nie je ešte neskoro.

Všeobecne organizovanie športovej činnosti považujem za verejnoprospešnú aktivitu, o ktorú aj niekto stojí a si ju váži. Mala by to byť v neposlednej miere aj Obec a jej záujem, ktorá zo zákona môže a má podporovať túto oblasť, ale aj nemusí... Ďalej by to mali byť predovšetkým samotní športovci, futbalisti, turisti, stolní tenisti, lyžiari, ale i ostatní športovo založení mladí občania Kálnice, ktorí sa postupne môžu podľa svojho záujmu a talentu prepracovať až do reprezentácie Slovenskej republiky. Že je to možné, to nám potvrdzujú viacerí absolventi a študenti športového gymnázia v Trenčíne, ako sú Milan Ivana, Martin a Andrej Benákovci, Saša Starčevič, ale aj Ivan Jamrich a ďalší, ktorí svoje prvé športové kroky robili a robia práve v našom športovom areáli v Kálnici.

Moje predchádzajúce 40-ročné pôsobenie v obecnom zastupiteľstve som vždy bezprostredne spájal s poverením obecného zastupiteľstva prácou v Telovýchovnej jednote, za ktorú som v r.1971 prvýkrát kandidoval. Skutočnosť, že som v predchádzajúcich voľbách do obecného zastupiteľstva už nekandidoval, vyplývalo i z toho, že vzhľadom i k môjmu veku už nie je ďalej vhodné znášať stály stres, najmä z nedostatku finančných prostriedkov na činnosť, keď okrem funkcie predsedu TJ som nepriamo nútený vykonávať de facto i účtovníka a tajomníka FO. Mýlne som sa domnieval, že prácou v TJ bude poverený niektorý z novozvolených poslancov, ktorý postupne bude zvolený i za predsedu, čo sa nestalo. Nepochcel som komplikovať situáciu bezprostredne po voľbách do OcZ a na mojom rozhodnutí trvať i na Valnom zhromaždení TJ Zavažan, ktoré sa konalo krátko po voľbách do OcZ. Na opätovné naliehanie ostatných funkcionárov TJ som napokon prijal funkciu predsedu TJ Zavažan na prechodné obdobie, po ktorom by túto prácu prevzal niekto mladší a možno i schopnejší, ktorý dokáže zabezpečiť dostatok zdrojov na činnosť TJ. Situácia je v súčasnosti mimoriadne vážna a nemožno ju podceňovať.

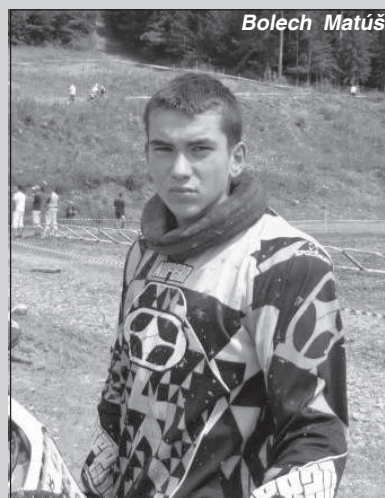
Keď sa tejto oblasti nebude venovať včas patričná pozornosť, môže to dopadnúť podobne ako v nemálo obciach i na okolí, kde taktiež najskôr šetrili a neskôr v záujme zachovania športovej činnosti a samotnej organizácie boli nútení prevziať ich riadenie samotní starostovia a obecné úrady, čím začali vznikáť Obecné športové kluby, nehovoriac o následnom úpadku celkovej športovej činnosti v obci s vypadávaním najmä futbalových mužstiev až do najnižších súťaží.

V časopise pre telovýchovné jednoty a kluby v Športinforme č. 6 sa uvádza, že za posledné roky na Slovensku zanikli stovky športových spolkov registrovaných podľa zákona č. 83/1990 Zb.o združovaní občanov a ako treba postupovať v takomto prípade. I keď podľa tohto zákona je registrovaná i naša TJ, verím, že spoločnými silami nedopustíme, aby sme dopadli rovnako, ako spomínané zaniknuté športové kluby.

Dušan Filip, predseda TJ Zavažan

Naši mladí v motokrosovom klube

V susednej obci Beckov vznikol pred pár rokmi motokrosový klub - Motoklub Beckov. Jeho členmi sú aj dvaja mladí chalani z Kálnice, **Matúš Bolech** a **Matúš Šicko**, prezývajú Justin. Od vzniku motoklubu sa ako jeho členovia zúčastňujú i väčšiny podujatí seriálov Malokarpatského pohára

Bolech Matúš

a MX Market Cupu. Matúš Bolech jazdí na motocykli značky Kawasaki 125 v triede kubatúry 125cm? so štartovým číslom 96 a Justin na motocykli KTM 65SX v kubatúre 65cm? so štartovým číslom 99. Hlavne Matúš Šicko má na svojom konte viacero medailí a pohárov za obdobie členstva v motoklube. Sú to talentovaní chalani, baví ich tento

nebezpečný šport, zažili aj niekoľko bolestivých pádov, ktoré patria k tomuto športu. Napriek tomu ich to stále baví a pokračujú ďalej. Justinov minuloročný najväčší úspech okrem iných, bolo celkové umiestnenie v seriáli MX Market Cup na druhej priečke v triede MX65. Matúš Bolech je okrem motokrosového pretekára zároveň futbalistom, aj úspešným slovenským reprezentantom v atletike, kde dosiahol titul majstra Slovenska v behu na 60 metrov. Perličkou je, že vďaka

záverečné vyhodnotenie 1.ročníka MX Market Cupu v motokrose MX CUP Sverepec 31.7.2010

tomuto talentu sa zúčastnil na konci motokrosového pretekov vo Sverepci behu do kopca, kde ako jediný dobehol v motokrosovom oblečení a s prilbou do cieľa a vyhral tak hodnotnú cenu, ktorou boli ortézy (chrániče nôh). Vo všetkých týchto športových aktivitách im prajem veľa úspechov.

Monika Čikelová

KÁLNIČKÉ OZVENY – obecné noviny Obce Kálnica, (032 77 98832). Šéfredaktorka: Mgr. Dana Badžgoňová, 032 7742722. Vychádzajú vo vydavateľstve DELTA, Jiří Foldyna, (0905 259 315) - 4x do roka. Evidenčné číslo Kálnické ozveny 3541/09. V súlade s § 6 ods. 3 zákona č. 167/2008 (tlačový zákon) uverejňujeme, že vlastníkom novín je Obec Kálnica – www.kalnica.sk. Príspevky posielajte priebežne na adresu redakcie: redakcia-ko@ismo.sk. © DELTA

Benákovci opäť vládli oštepu

27. ročník memoriálu Tomáša Bebiaka, Bratislava 28.8.2011

Výsledky: Oštep

1. **Martin Benák**, VŠC Dukla Banská Bystrica, 77,05 m
2. **Andrej Benák**, Slávia SŠ Trenčín, 73,82 m

Technické disciplíny hrali v nedeľu na Mladej Garde prím. **Andrej Benák** totiž vytvoril nový národný juniorský rekord (73,82 m). Andrej je slovenským rekordérom už z dorasteneckej kategórie (výkon 67,02 m), doterajší juniorský rekord Jána Garaja (73,04 m) vylepšil o 78 cm. „Pekné preteky a skvelé podmienky a dobrá forma sa dnes podpísali pod môj výkon.

Priznám sa, že útok na juniorský slovenský rekord som plánoval, len som sa trochu obával bolesti v chrbte, ktorá sa z času na čas ozve,“ referoval dojmy tesne po súťaži Andrej Benák. Víťazom Memoriálu Tomáša Babiaka sa stal **Martin Benák**, ktorý do posledného pokusu dal všetko svoje úsilie a poslal oštep tam kam patrí – za 77 metrovú hranicu (77,05 m).

LB

TUFÍR CUP POPOVICE 2011

V sobotu 25.06.2011 sa uskutočnil turnaj v malom futbale v Popoviciach, kde nás reprezentovali i naše dve družstvá Turnaj sa odohrával v nádhernom prostredí zrekonštruovaného Amfiteátra Bukovina, v obci Popovice, kde nás na náročnom umelom povrchu. Z ôsmich zúčastnených skončili naše mužstvá na 3. a 4. mieste. Umiestnenie: 1. Hospoda u Kovařika; 2. HKK Popovice; 3. Brkoši Kálnica; 4. Kálnica 1.FC...

O tretie miesto si zahráli práve naše dve družstvá, keďže v semifinálových zápasoch oba tímy prehrali. Tretie miesto získali Brkoši Kálnica, ktorí zvíťazili 4:1 s mladšími Kálnica 1.FC.

M.Bušo

<http://www.popovice.cz/default.asp?sekce=ON&artid=438&akce=view>

Miloš Trgo - najlepší strelec turnaja, získal vecnú cenu a drží pohár pre tretie mužstvo turnaja

Andrej Važan - kapitán Brkoši Kálnica, preberá od predsedu TJ Popovice Radima Slunéčka pohár za tretie miesto.